

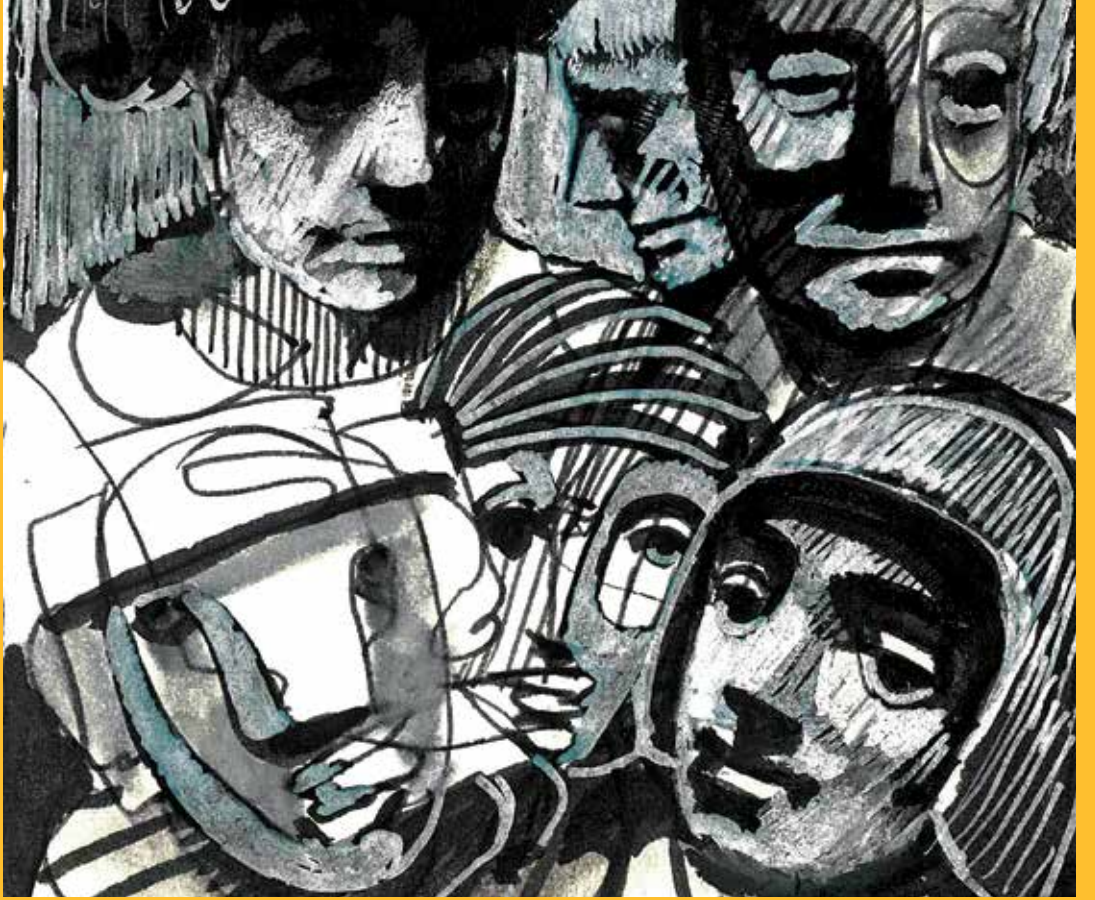

TÜRKİYE
PSİKİYATRİ
DERNEĞİ

Bülteni

CİLT 19 | SAYI 2 | 2016

Dosya: ZAMANIN RUHU

- **Toplumsal Travmalar Artarken Psikososyal Dayanışma ve Psikososyal Dayanışma Ağı**
- **Bir Suriye Masalı**
- **"Beni Soran Oldu Mu?" Gomidas Vartabed ve Kaybolmayan Şarkıların Öyküsü**

- **PSİKİYATRİ DÜNYASINDAN**
 - Toplumsal Kriz Karşısında Psikiyatri
 - Psikiyatri Toplantıları
 - Psikoterapi ve Psikanaliz Yazını Üzerine Eleştirel Buluşmalar

- **PSİKİYATRİ ve SANAT**
 - Psikiyatrinin Yolları Müzikle Kesişirse: Mehtap Az ile söyleşi

- **ASİSTAN HEKİM KOMİTESİ SAYFALARI**
- **TPD BASIN AÇIKLAMALARI**
- **HABERLER**

Sevgili meslektaşlarım,

Zor zamanlardan geçiyoruz. **Cemal Süreya, Yarımada** şiirine daha sonra “*Ama kardeşin kardeşe vurduğu hançer/İki ciğer arasında bağlantı kurar*” diye devam ederek “*Biz kırıldık daha da kırılırız/ Kimse dokunamaz bizim suçsuzluğumuza*” diye son verir. Sanırım hepimiz “*havadaki kekre şeyin*” farkındayız. Geçen dönem genel başkanımız Prof. Dr. Simavi Vahip son olağan genel kuruldaki açılış konuşmasına “*Aynı yenilenme zamanı. Keşke ülke bu koşullarda olmasaydı ve enerjimizi daha çok mesleğimizle ilgili konulara verseydik.*” diyerek başlamıştı. Nisan ayında yapılan o konuşmanın ardından ülkemiz bu kez, o koşullara da “rahmet okutan” menfur bir darbe girişimine ve bunu izleyen olağanüstü hal koşullarına maruz kaldı.

Darbe girişimi sırasında bir meslektaşımız ölümcül bir biçimde silahla yaralandı, sonrasında bazı meslektaşlarımız çalıştıkları kurumlardan uzaklaştırıldılar; bunların da bir kısmı tutuklandı ya da gözaltına alındı. Psikiyatri meslek örgütümüzün yöneticileri olarak hiçbir psikiyatri uzmanı hekimin eli kanlı darbecilerle birlikte olduğunu kabul etmiyoruz; hemen hepsinin, tıpkı darbe girişimi gecesi genelkurmay başkanlığı önünde darbeci katillerin kurşunuyla yaralanarak hayati tehlike atlatan Prof. Dr. Ali Bozkurt gibi, gönülden darbe ve askeri yönetim karşıtı olduklarına inanıyoruz. Bu olağanüstü koşullarda serinkanlı biçimde olayları takip etmenin, zor durumdaki meslektaşlarımızın yanında olmanın ve en iyi bildiğimiz şeyi yaparak, yani mesleğimizle odaklanarak, bu travmanın etkilerinden korunmaya uğraşmanın en etkili yöntem olduğunu düşünüyoruz. Türkiye Psikiyatri Derneği'nin küresel insani değerleri göz önünde bulundurarak hiç bir ayırım yapmadan tüm meslektaşlarını kucaklayan yapısını korumak, bunun gelişmesine katkıda bulunmak temel hedefimizdir.

Bu yıl seçilerek göreve başlayan merkez yönetim kurulumuz seçim bildirgesinden başlayarak üç temel hedefe, yani mesleğimizize, meslektaşlarımıza ve halkımıza yönelik politikalar geliştirmeye odaklanmış, yukarıda söz ettiğim koşullara rağmen de bu hedefe yönelik çalışmalara başlamış ve sürdürmektedir. Bu vizyonla yola çıkıp, bir master plan çerçevesinde görev dönemimizin sonuna kadar ilerleme sağlamak misyonuyla hareket etmekteyiz.

Mesleğimiz için en önemli unsur daha önce üzerinde çalışılarak kapsamlı bir taslak haline getirilmiş olan ruh sağlığı yasasını meclis gündemine getirmektir. Bu konuda gerekli adımlar atılmış olup mecliste milletvekilleri ile ilk toplantı Aralık ayında yapılacaktır.

Mesleğimiz ile ilgili ikinci konu diğer ruh sağlığı çalışanları ile ilişkilerin düzenlenmesidir. Bu amaçla *Türk Psikologlar Derneği* ve *Psikolojik Danışmanlar ve Rehberler Derneği* ile diyalog ve ilişkileri güçlendirmekteyiz. Meslektaşlarımız için yapabileceklerimiz derneğimizin etkili ve güçlü bir meslek odası kimliğine kavuşmasıyla mümkün olacaktır. Güçlü bir dernek olabileceği ancak aidiyetin artırılmasıyla mümkün olabilir; bu amaçla dernek olarak etkimizi artıracığımız bir dizi girişim başlatmış bulunuyoruz. Kamu kurumlarıyla yakın ilişkiler, uluslararası derneklerle daha yakın bir işbirliği, şube ve çalışma birimlerinin etkinliğinin arttığı bir yapı, üyelerimizin etkin biçimde dernek yönetimine dâhil olabilecekleri bir ağ, web sitemizin yenilenmesi bu hedefe yönelik girişimlerimizden bazılarıdır. Halkımız için yapageldiğimiz bilgilendirme ve eğitim çalışmalarını özellikle sanal medya alanında yaptığımız atılımlarla artırıyoruz. Özel günlerde intihar ya da şiddete yönelik yapılan yayın ve açıklamaların yanısıra, çok daha kapsamlı projeler için çalışmalarımız sürmektedir. Bunlar arasında, damgalamayı önlemeye yönelik kamuoyu çalışmaları yanında çocuk yaşta evlilikleri de kapsayan aile içi şiddeti önlemeye yönelik kapsamlı araştırma planları da bulunmaktadır. Bir önceki dönemde merkez ve şube yönetimlerinde görev yapan meslektaşlarımıza çalışmaları ve bize bıraktıkları olanaklar için teşekkürü borç biliyoruz.

Bültenimizin bu sayısında “Zamanın Ruhunu” dosyasında travmalar ülkesi haline gelen ülkemizle ilgili yazıları, mesleğimizle ilgili çeşitli bilim ve sanat çalışmalarını, derneğimizden haberleri bulacaksınız. Bir sonraki sayımızda ise iki ay önce kaybettiğimiz derneğimizin üçüncü genel başkanı Prof. Dr. Savaş Kültür hocamızla ilgili geniş bir doya sunacağız. Ona çok şey borçluyuz...

Evet, zor zamanlardan geçiyoruz değerli meslektaşlarım ama yapacağımız çok fazla da iş var. Sizlerin destek ve katılımı ile etkinliğimizi sürekli artırmak, Türkiye Psikiyatri Derneği'ni gerçek bir meslek odası haline getirmek en önemli hedefimizdir. Bu yolda bizi yalnız bırakmayacağını bildiğim siz meslektaşlarıma merkez yönetim kurulumuz adına şükranlarımı sunuyorum

Sevgiyle, sağlıklı,

Prof. Dr. E. Timuçin Oral
TPD Genel Başkanı

.....
*Biz kırıldık daha da kırılırız
 Ama katil de bilmiyor öldürdüğünü
 Hırsız da bilmiyor çaldığını
 Biz yeni bir hayatın acemileriyiz
 Bütün bildiklerimiz yeniden biçimleniyor
 Şiirimiz, aşkımız yeniden,
 Son kötü günleri yaşıyoruz belki
 İlk güzel günleri de yaşarız belki
 Kekre bir şey var bu havada
 Geçmişle gelecek arasında
 Acıyla sevinç arasında
 Öfkeyle başış arasında*

TÜRKİYE
PSIKIYATRI
DERNEĞİ

Bülteni

ISSN 1308 - 3279

CİLT 19 | SAYI 2 | 2016

Türkiye Psikiyatri Derneği Bülteni
Yılda 3 sayı yayımlanır. Üyelere ücretsiz olarak ulaştırılır.

Türkiye Psikiyatri Derneği adına sahibi

E. Timuçin Oral

Yazı İşleri Müdürü

İ. Tolga Binbay

TPD PETEK Yayıncılık Kurulu

Ömer Aydemir, Adem Bayrakçı,
Tolga Binbay, Hatice Özdemir,
Ekin Sönmez, Ersin Uygun,
Taner Yılmaz

TPD Bülteni Yazı Kurulu

Ayşe Devrim Başterzi, Tolga Binbay,
Neşe Direk, Berkant Sağır, Deniz Ceylan,
Muzafer Kaşer, İlker Küçükparlak,
Cem Taylan Erden, Serhan Işık, Adem
Bayrakçı, Zerrin Oğlucu, Hakan Karış,
Murat Yalçın, Özlem Kuman Tunçel,
Necip Capraz, Demet Güleç Öyekçin,
Murat Acar, Bilal Ersoy, Ebru Öztürk
Aldemir, Başak Bağcı

Yazışma ve iletişim adresi:

Tunus Cad. No. 59/5,
Kavaklıdere, Ankara
Tel: 0-312 468 74 97
Fax: 0-312 426 04 53

Bülten ile ilgili iletişim için:

Tolga Binbay
e-posta: tolga.binbay@deu.edu.tr

Yayın Hizmetleri

BAYT Ltd. şti.
Ziya Gökalp Cad. 30/31
Kızılay, Ankara
Tel. 0-312 431 30 62
www.bayt.com.tr

Basım Yeri

Miki Matbaacılık Ltd. şti.
Matbaacılar Sanayi Sitesi
1516/1 sok. No: 27
Yenimahalle, Ankara
Tel: 0-312 395 21 28

Kapak resmi

Ömer Koçağ, Yüzler, Ekim 2016,
kağıt üzerine mürekkepli kalem

Toplumsal Travmalar Artarken Psikososyal Dayanışma ve Psikososyal Dayanışma Ağı

Zerrin Oğlağı¹, Şahika Yüksel²

¹Uzm. Dr., Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Psikiyatri Kliniği, İstanbul

²Prof. Dr., İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı emekli öğretim üyesi, İstanbul

20 Temmuz 2015'de Suruç'ta gerçekleşen canlı bomba saldırısı, ülkenin gerek ruh gerek beden sağlığında ve tedavi/destek ihtiyacında ciddi değişimlerin başlangıç noktası oldu. Bu yazının kaleme alındığı tarihten önceki 14 ay boyunca, neredeyse ayda bir kez, farklı bir şehirde gerçekleşen saldırılarda şu ana kadar yüzlerce insan hayatını kaybetti, binlerce kişi yaralandı yahut sakat kaldı. Özellikle Suruç ve 10 Ekim Ankara Gar saldırıları gibi, hedef alınan ve etkilenenlerin muhalif politik gruplara mensup kişilerden oluştuğu durumlar; ruhsal sağlık hizmetlerinin yine gönüllü sivil toplum kuruluşları tarafından sunulmasını gerektirmiştir. Bu amaçla bir araya gelen ve ruh sağlığı alanında çalışan örgütler tarafından kurulan Psikososyal Dayanışma Ağı halen alanda çalışmalarını sürdürmektedir.

Psikososyal Dayanışma Ağı'na (PSDA) neden ihtiyaç duyuldu?

20 Temmuz 2015'te Kobane'ye gitmek üzere Suruç'ta bulunan 300'e yakın gencin aralarına karışan bir canlı bombanın kendini patlaması sonucu 34 kişi hayatını kaybetmiş, yaklaşık 100 kişi de farklı derecelerde yaralanmıştı. Saldırıya maruz kalan kitle muhalif politik gruplardan oluşmakta ve ülkenin farklı yerlerinden gelmekteydi. Bu durum ilk sağlık müdahaleleri ve acil ihtiyaç tespitlerinin ardından, kişilerin ülkenin dört bir yanına dağılması anlamına gelmekteydi. Keza yaşamını yitirenlerin cenazelerinin ve yas evlerinin de...

Bu olay özelinde, aslında tek bir yerde gerçekleşen/lokal bir saldırı tüm ülkeyi etkilemekteydi. Saldırıya tanık olan kişiler ülkenin dört bir köşesinden gelmişti ve bu durum özel bir modelin; psikososyal dayanışma ağı benzeri bir modelin örgütlenmesini gerektirmekteydi. Hemen sonrasında, 10 Ekim 2015'de yapılacak olan Barış ve Demokrasi mitinginde, Ankara tren garında gerçekleşen canlı bomba saldırısı da bu özellikleri ile Suruç patlamasına benzer nitelikteydi.

PSDA'nın ilk kuruluş çağrısı İstanbul özelinde Türkiye İnsan Hakları Vakfı tarafından yapıldı. Bu çağrı üzerine hızla bir

araya gelen Türkiye Psikiyatri Derneği, İstanbul Tabip Odası, Türk Psikologlar Derneği, Travma Çalışmaları Derneği (TÇD), Toplumsal Dayanışma için Psikologlar Derneği (TODAP), Çift ve Aile Terapileri Derneği (ÇATED) ve Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği (SHU-Der)'nin görüş birliği ile dayanışma ağı kamuoyuna deklare edildi. Bu örgütlerin neredeyse tamamı 1999 depremi, Van depremi, Soma gibi afetlerde de bir arada çalışmıştı. Bir başka deyişle bu örgütler, geçmiş zor günlerde birbirlerini tanımış ve dayanışma göstermişti.

İstanbul'da başlayan ilk çalışma sonrası, özellikle 10 Ekim Ankara Gar patlaması ile diğer şehirlerde de Psikososyal Dayanışma Ağı kurulması ihtiyacı artmış, bu nedenle başta Ankara, İzmir, Kocaeli, Diyarbakır ve Mersin olmak üzere birçok şehirde benzer örgütlenme modeli ile hizmet sunulmaya başlanmıştır. Farklı illerde, bölgede bulunan yapılara göre katılımcı ruh sağlığı örgütleri farklılıklar göstermiştir.

Psikososyal Dayanışma Ağı nasıl çalışır?

Suruç patlaması ardından kurulan ve 10 Ekim Ankara Gar patlaması ile genişleyerek çalışmaya devam eden dayanışma ağı, şu örgütlenme modeli ile hizmet sunmaktadır:

Psikososyal destek çalışmalarının yürütülmesi sırasında; bireysel görüşmeler, ev ve hastane ziyaretleri ve grup çalışmaları olmak üzere üç ayrı çalışma grubu oluşturulmuştur. Bireysel görüşme grubunda, klinik faaliyet yürüten grupların her birinden 1 veya 2 kişinin ilk başvuruları değerlendirmesi, başvuru sahibinin ihtiyacına göre ilgili klinisyen ile temasının kurulması sağlanmıştır. Eş zamanlı olarak Türkiye Psikiyatri Derneği'nin Bilimsel Çalışma Birimi'nde gönüllü havuzu oluşturmak üzere isimler toplanmış ve dayanışma ağına iletilmiştir. Ev ve hastane ziyaretleri grubu patlama sonrası İstanbul'a sevk edilen yaralıların tedavi süreçlerini takip etmiş, tedavi sonrası taburcu edilen kişileri ve ailelerini ziyaret etmiş, yakınlarını kaybeden kişilerin ailelerine taziye ziyaretlerinde bulunmuştur. Saldırıdan etkilenenlere sunmak üzere travmanın etkilerini ve olası sonuçlarını anlatan broşür çalışması yapılmış, bu amaçla oluşturulan üç broşür potansiyel başvuru sahiplerine ulaştırılmıştır.

Psikososyal Dayanışma Ağı şu ana kadar neler yaptı?

Suruç patlamasında olaya yakından tanık olan ve etkilenen toplam 41 kişi ile bireysel görüşme gerçekleştirilmiş ve 11 ev ziyareti yapılmıştır.

Uzun süreli hastane yatışları olan başvuru sahiplerine yatmakta oldukları hastanelerin psikiyatri kliniklerinden psikososyal destek faaliyetleri başlamış, bu başvuru sahipleri ile ilgili süpervizyon çalışmaları Prof. Dr. Şahika Yüksel tarafından Eylül 2015-Nisan 2016 tarihleri arasında yürütülmüştür. Süpervizyon grubuna, beş farklı kurumdan iki uzman ve altı uzmanlık öğrencisi katılmış, 12 vaka izlenmiştir.

PSDA İstanbul şimdiye kadar Suruç kapsamında 41, Ankara Gar saldırısı kapsamında 220, Ankara Kızılay saldırısı kapsamında iki, İstiklal caddesi saldırısı kapsamında iki, Atatürk Havalimanı saldırısı kapsamında 34 olmak üzere toplam 299 bireysel başvuru almış; bu başvurulara farklı kurumların yürütücülüğünde randevu verilmiştir. Ek olarak, Türk Psikologlar Derneği kendi acil yardım hattından 48 başvuruyu PSDA kapsamında bireysel görüşmelere yönlendirmiştir. Tüm bunlar birlikte ele alındığında toplam 347 başvuruyla bireysel görüşme yapılmıştır. Ankara patlamasından etkilenen İstanbul'daki 16 kişiye ev ziyaretleri gerçekleştirilmiştir.

Temmuz 2015'te acil gereksinim üzerine bir araya gelmiş olmakla birlikte, saldırıların boyutları ve sayılarının artması daha kapsamlı bir örgütlenme modelinin oluşmasını zorunlu kılmıştır. Bu nedenle Aralık 2015 itibarıyla Türkiye genelinde psikososyal destek hizmeti sunan diğer illerdeki yapılar ile bir araya gelmenin ve ortak bir koordinasyon oluşturmanın gerektiği konuşulmaya başlanmış; bu amaçla 14 Şubat 2016'da ilk çalıştay organize edilmiştir.

PSDA İstanbul'a ulaşan; televizyon programlarına ve konferanslara katılma, yazılı basında bilgilendirmeler yapma gibi teklifler ağ içinde değerlendirilerek ve üyelerin uygunluk durumu gözetilerek dönüşümlü olarak karşılanmaya çalışılmıştır.

Bu açıklamalarda bir yandan ihtiyaç sahibi olan kişilerin danışmanlık alması teşvik edilmiş, diğer yandan saldırıların toplumsal ve bireysel boyutlarıyla ilgili bilgilendirme yapılmıştır.

Türk Tabipleri Birliği'nin 10 Ekim Ankara Patlaması gözlem raporunda ruhsal etkilenmelerle ilgili bölüm Prof. Dr. Şahika Yüksel ve Dr. Zerrin Oğlağı tarafından yazılmıştır.

İstanbul PSDA grubuna ulaşan eğitim ve bilgilendirme toplantısı taleplerine de yanıt verilmiş; Dr. Zerrin Oğlağı, Uzm. Psikolog Didem Doğan ve Sosyal Hizmet Uzmanı Mansur Seyitoğlu tarafından, 16-17 Temmuz 2016 tarihinde Türkiye İnsan Hakları Vakfı Cizre Referans merkezi ziyaret edilmiş ve alanda çalışan psikologlar, sosyal hizmet uzmanları ve eğitimcilerle temel travma eğitimi verilmiştir.

Psikososyal Dayanışma Ağı'na nasıl ulaşabilir, çalışmalara nasıl katkı sunabilirsiniz?

Biz bu yazıda PSDA'yı tanıtmaya çalıştık. Bu çok disiplinli çalışma, biz ruh sağlığı uzmanı hekimler açısından da çok öğretici oldu. Bir yıldan fazla bir süre içinde yaptığımız çalışmalarda masa başında durup ihtiyacı olanların başvurusunu beklemek yerine kendimizi tanıtırak "bize başvurabilirsiniz" çağrısı yaptık. Diğer disiplinlerin yapabildiklerini memnuniyetle gözdedik ve öğrendik. Bu ardarda gelen insanlık dışı olayları yaşarken, birlikte olmak/çalışmak bize enerji verdi.

TPD meslek ortamı içinde travmalar konusunda deneyimli arkadaşlarımız/meslektaşlarımız hep vardı. Ama mesleğe yeni başlayanların da bu zor günlerde dayanışma kervanına katıldığını görmek tüm bu travmaları dinlerken bize iyi geldi.

Bir yıldan fazladır çalışmalarımıza devam etmekteyiz, çünkü maalesef bombalı saldırılar hız kesmeden devam ediyor. Olağanüstü Hal koşullarının ve çatışmaların da sürdüğü göz önüne alındığında yakın zamanda bu dayanışma ağına ihtiyaç azalmayacakmış gibi görünüyor. Herkesin az ya da çok yapabileceği bir şeyler olduğuna inanıyor, bizimle çalışmak isteyen herkesi aşağıdaki iletişim kaynakları aracılığıyla bize ulaşmaya çağırıyoruz.

E-posta: surucpsikososyaldayanisma@gmail.com | Facebook: <https://www.facebook.com/pdaistanbul> | Twitter: @pdaistanbul

Bir Suriye Masalı

Ersin Uygun

Uzm. Dr., Bakırköy Prof. Dr. Mazhar Osman Ruh Sağlığı ve Sinir Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

Suriye'nin Halep kentinde doğmuştu. Şirin bir evleri ve kendisinden büyük iki kardeşi daha vardı. Beraber büyüdüler kardeş kardeş "Fairouz" un ninnileri ile. Uslu bir çocuk olup uyuyacak, dinini ve ailesini sevecek bunun karşılığında ise karnı hep doycak, açlık yüzü görmeyecek, büyüyünce kuvvetli olacak, kokusu ise hep yasemine benzecekti. Öyle diyordu kendisine ninni ne de olsa. Adı "Rima" onun.

Uçurtma uçurtmayı en sevdiği şey, en büyük hayali ise uçağa binmekti. Çok beklemesi gerekmedi ne yazık ki uçakla tanışması. Mahalle semalarında uçak ilk görüldüğünde gerçeğe dönüşmüş bir rüya gibiydi onun için, işte hayali ile yanıp tutuştuğu o uçağı görüyordu artık ve git gide yaklaşıyordu ona. İp ile uçurmaya çalıştığı uçurtmaya veya oyuncak uçağına benzemiyordu hiç bu uçak, bir defa ipe ihtiyacı yoktu

uçması için, kanatları ise evleri kadardı, çıkardığı ses ise sağır ediyordu kulakları.

Uzun sürmedi bunun bir oyun olmadığını anlaması. Gelen uçakların kanatları büyüklüğünde evleri yıktığını ve mahalleyi kan gölüne çevirebildiğini öğrenmesi de... Eksiliyordu oyun arkadaşları birer birer, kimi elveda deyip köyü terk ediyor, kimi ise elveda bile diyemeden giriyordu kara toprağın bağına.

Yıkılan binanın enkazında kalsa "Ümran" olacak adı. Enkazdan kanlar içinde çıkarıldığında ağlamıyor, ne olduğunu anlamayan bir şekilde etrafına donuk bir şekilde bakıyor (hangimiz anlayabiliyoruz ki) yardım istemek bile aklına gelmiyor olacaktı. Etrafında feryatlar, figanlar, ağıtlar olacaktı ama kendisi yaşadığı için şanslı!

Eli silah tutacak ve tetik çekecek kadar büyümüş olsaydı çatışan gruplardan birine etrafındakilerin isteği, zorlamalar veya para için katılacak ve bu yaşında 3-5 ay önce komşum, kardeşim, arkadaşım dediği birilerini, belki yaşıtı olan bir çocuğu

öldürmek zorunda kalacaktı. Hele ki bu grup DAEŞ ise hiç öyle emrettiğini düşünmediği bir tanrı için “boğazlar” kesecekti. Geceleri de çatışmalara katılın ve dinç olsun diye kendisine uyarıcı haplar verilecek ve Al Jazeera’ya haber olacaktı. Biraz daha büyüse belki bir intihar bombacısı olacaktı daha önce görmediği topraklarda hiç tanımadığı anaların, insanların yüreklerine ateş düşürecekti.

Belki kuşatma altındaki bir şehirde yaşıyor olacaktı elektriğin suyun olmadığı. Hastalanınca ne hastane ne doktor ne de ilaç bulabilecekti. Her gün bombalardan yıkılan okulunun önünden geçecek ve geçmiş güzel günlerini hatırlayacaktı belki de. Şehre yemek girmediği için yemek bulamayacak ve açlık çekecekti sürekli belki açlıkla son bulacaktı hayatı veya bir bombardıman esnasında veya basit bir hastalık nedeniyle kapatacaktı gözlerini bu hayata ilaç alamadığı için. Nerede olursa olsun hep ölümün gölgesinde soluk alıyor olacaktı muhakkak.

Kaçsaydı ailesi ile Halep'ten (gidecek çok fazla bir tercihi de yok hani) Kilis'e, Urfa'ya, Antep'e, Hatay'a; adı "jamal" olacaktı. Mülteci kampı bekleyecekti önce kendisini belki. Hayatta kalmak için "her şeyin" sağlandığı kamplar yani. Hayatta kaldığı fakat ruhsal gelişiminin eksik kaldığı bir kamp hayatı bekleyecekti kendisini veya kendisi ile birlikte ülkeden kaçan milyonlarca kişinin üç çeyreğinden fazlası gibi ya bu kamplarda yer bulamayacak ya da bu kamp hayatına mahkûm olmak istemeyecek ve kamp dışına, şehir merkezine taşınacak ve Antakya küçük sanayi sitesinde çırak "Muhammed", Antep'te fırında çalışan "Yusuf", Kilis'te inşaat işçisi "İbrahim" olacaktı adı, günlük 10-15 liraya bütün getir götür işlerini yapacaktı veya tekstil atölyesinde makine başında dikiş diken, diktiğini ütölüyor paketleyen "khalil" olacaktı. Orada yaşayan hiç kimsenin yapmadığı, yapmak istemediği işler verilecekti kendisine ve acıyan gözlerle bakan insanların bakışını hissedecekti gözlerini her kaldırdığında ve baktığında etrafa. Hangi işi yaparsa yapsın akşama evde

ekmek ve yemek almak, kira ödemek, geçinmek için "yömiyesini" bekleyen annesi, kardeşleri olacaktı.

Komşularını tanımayacak, kimse evlerine gelip gitmiyor olacak ve hem yokluk hem yoksulluk ile boğuşuyor olacaktı. Sağlık sorunları yaşasa derdini dilinden anlamadığı bir doktora anlatıncaya kadar canı çıkacak ve çaresizlik denizinde boğulacaktı. Tanımadığı bir kültür ve çevreye başta güvenemeyecek bu yüzden kız kardeşlerini asla sokağa çıkarmayacak evin dış dünya ile olan bütün işlerini annesi yapacaktı, akşam evde toplandıklarında hep beraber yaşadıkları savaş ve bombardımanların görüntüleri, gürültüleri zihinlerine üşüşecek, göçük altında kalan komşusu, arkadaşlarını hatırlayıp bir gözyaşı bile dökemeyecek, uyuyamayan kardeşi veya annesi "neden uyuyamadın" dediğinde uyku tutmadı diyecek (artık evde sürekli savaş anıları konuşulduğu ve insanlar üzüldüğü için baba evde savaş mevzunun bahis edilmesini yasaklamıştı ve kimse savaşla ilgili bir şey konuşamıyordu nasıl olsa) sanayide yanında çalıştığı insanların "şükret en azından hayatın, karnın doyuyor, uyuyacak bir yatağın var nankörlük etme" diyen abilerinin sözlerini ve ertesi gün kendini bekleyen mesaiyi düşünerek uykuya dalmaya çalışacaktı dalabilirse tabii. Artık okuma ve büyük adam olma hayalleri çok gerilerde kalmıştı kaldı ki istese de aklına gelmiyordu bile, onlardan çok daha acil meseleler vardı şimdi.

Suriye'den kaçarken üç-beş kuruş paraları ve Avrupa hayali olsaydı anne-babasından onu bekleyen "insan tüccarları" olacaktı geldiği yerde. Marmaris'ten veya Bodrum'dan küçücük bir bota kapasitesinin üç-dört katı insan ile bindirilecekti kendisini bekleyen fırtınalardan, dalgalardan, sahil güvenlik botlarından habersiz bir şekilde. Bot ya alabora olacak ağır yükünden veya birileri tarafından batırılacaktı, sahile vuracaktı cansız bedeni yüzükoyun, ayakkabılarından biri olmayacaktı ayağında, kıyı da insanlar bulacak jandarma gelecek ve ertesi gün manşetlerden tanıyacaktı herkes onu. Adı "Aydan Bebek" olacaktı artık...

Velev ki sağ salim vardı karşı kıyıya oranın polisi bekleyecekti kendisini. Belki bir battaniye verilecekti ısınması ve kuruması için ve bir ölüm yoluna başlayacaktı küçücük adımlarla. Aç kalacak, toprak üstünde uyuyacak ve geceleri

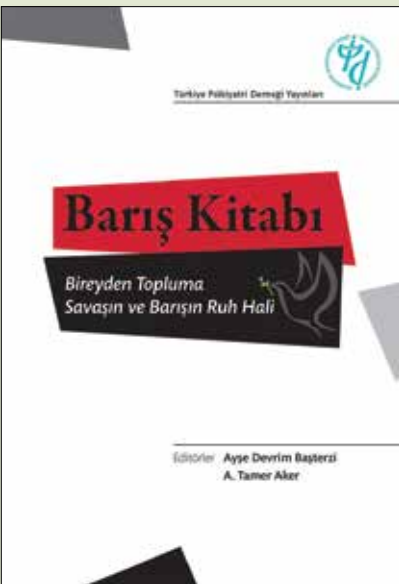

tir tir titreyecekti. Yol uzadıkça uzayacak ve kilometrelerce yürüyecekti, sınırlardan geçerken onları bekleyen öfkeli kalabalıklar görecekti, yüzlerine “defolun gidin” diyen insanların ne dediklerini anlamayacak fakat istenmediğini hissedecek ve bu kalabalıklar annesine babasına (şanslı ise yanında şiddete maruz kalacak bir anne baba olacak), yol arkadaşlarına vururken polisler olup biteni izleyecek o ise sadece korkacak, sesini çıkaramayacak ve yine ağlayamayacaktı.

Yaşıtı olan 99 arkadaşından daha şanslı ise bütün bu badireleri atlutup bir Avrupa ülkesi tarafından kabul edilecek, önce kayıt altına alınıp bir uyum programına başlayacak, yeni bir dil ve kültür öğrenecek ve “uyumlu” olacaktı. Belki okula gidecek ve kendisini diğer masum çocukların arasında bile -öteki- hissedecekti, hep o ülkenin “Suriyeli”si olacak bu kadar şanslı olmasına rağmen “aşağılık hissi” ile büyüyecek, mutlu olmaya, sadece hayatta kalmaya çalışacaktı.

İstanbul'a türlü umutlarla gelmiş bir ailenin mendil satan kızı olsa, adı “julnar”. Metrobüs metrobüs geziyor bir peçete satmak için ailesinin üzerine yüklediği ağır yük. Etraftakiler bakıyor sadece kendisine oyun oynayan bir çocuğa bakar gibi duyarsız, umarsız, kanıksamış bir şekilde. Bazısı hor görüyor, bazısı azarlıyor ara da iten bile var. Belki ne onun ne ailesinin kalacak bir yeri yok ve kış geliyor. İçinde bir şarkı bilmediği, içinde sorular, başka bir dilde ama dünyada ki bütün mülteci çocukları içeren; “Nereye kadar sadaka? Nereye kadar bu dilencilik? Ben kimim, neyim? Nereye bu yolculuk???”

Kış gelince sığınacak kapalı bir yer arayacak muhtemelen, şanslı ise bir battaniyeye sarılabilecek değilse yeni bir Kibritçi Kız masalı yaşanacak yeryüzünde ve çocuğun içinden yine bilmediği dilde ki bilmediği şarkı haykıracak etrafında gördüğü duyarsız, umarsız, kanıksamış gözlerle “Ben kibritçi kız sabaha kadar üşüyorum, son kibritimi de yakıp sizlere veda ediyorum...”

İnsan neden savaşır? Ya barış! Sadece savaşlardan geriye kalan zamandan mı ibarettir? Ülkemizin içinde ve dışında silah seslerinin susmadığı, Halep'ten Paris'e, Kabil'den Madrid'e, Silvan'dan Bağdat'a hemen her gün bombaların patladığı, caddelerde tankların dolaştığı bugünlerde, savaşın yıkımıyla insanlar nasıl baş edebilir? Savaşın kötülükleri, göç yolları insanları nasıl etkiler? Nasıl olur da silahlar susar ve barış inşa edilebilir? Savaşın ve barışın ruh halleri üzerine düşünmek isteyen tüm okuyuculara yönelik hazırlanan **Barış Kitabı** bu sorulara yanıtlar bulmayı amaçlıyor. Freud ve Einstein'ın mektuplarından, hiç savaşmayan Bonobo'lara; milliyetçiliğin ruh halinden, vicdanın kökenlerine; göç yollarındaki kadınların ruhsal hastalıklarından, LGBT'lerin savaştan nasıl etkilendiğine; futbol sahasında savaşanlardan, kolektif belleğin güvenilemezliğine; savaş filmlerinden, dünyadaki barış süreçlerinin yol haritalarına kadar bir çok konuda düşünme olanağı vaat ediyor.

Psikiyatristlerden psikologlara, siyaset bilimcilerden şairlere kadar pek çok farklı disiplinden uzmanın savaşın ve barışın ruh hallerine dair görüşleri içeren bu kitabın barışı arzulayan insanların başucu kaynaklarından biri olacağına inanıyoruz.

“Beni Soran Oldu Mu?” Gomidas Vartabed ve Kaybolmayan Şarkıların Öyküsü

Z. Özlem Tuncay

Uzm. Dr., serbest hekim, psikanalist, İstanbul

Asıl adı Soğomon Soğomonyan olan Gomidas Vartabed yaklaşık yüz yıl önce yaşamış bir din adamı, etnomüzikolog, ozan, derlemeci, müzisyen ve eğitimcidir. Ermeni folklorik müziğinin ve kilise müziğinin çok sesli müzik ile uyumunu sağlamıştır.

Ayakkabı tamircisi ve kilisede solist olan bir baba ve halı dokuyan, güzel sesli bir annenin çocuğu olarak, Kütahya’da 1869 yılında dünyaya gelir. Annesinin onu dünyaya getirdiğinde 16 yaşında olduğu biliniyor. Altı aylık bebekken annesi aniden ölür. Ölüm nedeni bilinmemektedir. Bakımını babaannesi üstlenir. Gomidas, otobiyografik yazılarında, babaannesinin kendisine özenle baktığını belirterek onu “ikinci annemdi” diye tanımlar. Bir anne yerine yerine geçeni bulmuş gibidir fakat bir çocukluk arkadaşı onun zayıf, yetersiz beslenen, kışın okula soğuktan morarmış halde gelen, minder yerine çıplak tahta üzerinde bacaklarını altına alıp oturan ve genellikle aç olan bir çocuk olduğunu, kendi kahvaltısını onunla paylaştığını anlatır (1).

Gomidas, söz öncesi, annesel bakıma mutlak gereksinim duyduğu bir dönemde annesiz kalmıştır. Babası ise girdiği yastan çıkamaz, alkol bağımlılığı gelişir. Babanın, küçük bebeğe yeterince bakım veremediğini tahmin edebiliriz. Bu dönem, önemli bir ego gelişimi evresidir. Ego bütünleşmesi, bu gelişime bağlı olarak kazanılır. Winnicott’a göre annesel ego, bebek egonun oluşumunu sağlar ve böylece onu güçlü ve sabit kılar. Bu dönemde yaşanabilecek uzun süreli bir ayrılık veya ölüm, herhangi bir ayrılık ya da kastrasyon kaygısından çok daha büyük bir kaygıya, annihilasyon (yokolma) kaygısına neden olur (2). Bağlanma kuramını geliştiren John Bowlby ise kaybolan annenin ısrarla ağlayarak çağrıldığını ama hala gelmediğinde ağlamanın sonlandığını söyler; arayış, bekleme bitmiştir, geride kalan kederdir (3).

İlkokuldan sonraki eğitiminin devamı için annesinin akrabalarının yaşadığı Bursa’ya gönderilir. Fakat dört ay sonra bir trajedi daha yaşar, babası ölür. Bunun üzerine Kütahya’ya

geri döner. Amcası tarafından evlat edinilir fakat evsiz gibi davranmaya başlamıştır. Tümüyle terkedilmiş, kaybolmuş gibidir. Sokaklarda dolaşmakta, eve gitmemektedir. Giderek güzel sesi ile tanınmaya başlar ve “Küçük avare şarkıcı” ismi takılır.

1881 yılında, yaşamındaki dönüşümü başlatacak önemli bir olay meydana gelir. Bursa başpiskoposundan, Doğu Ermenistan’daki Echmiadzin manastırına yerleştirmek üzere, güzel sesi olan yetim bir çocuk götürmesi istenmiştir. Yirmi çocuk arasından seçilerek götürülür. 12 yaşındadır. Henüz Ermenice bilmemektedir. Özel yeteneği ile kısa sürede dili öğrenir. Manastır’da bir yuva ve baba bulmuştur. Dini lider IV. Kevork onun için baba gibidir. Ergenlik yılları, çerçevesi belli, koruyucu bir ortam içinde geçer. 1890’da keşiş olur, üç yıl sonra eğitimini tamamlayarak “vartabed” rahip olur ve ona 7. yüzyılda yaşamış seçkin bir şairin, Gomidas’ın adı verilir ve okulda müzik öğretmenliğine atanır. Öğretmenliğin yanısıra bir koro ve halk sazları orkestrası kurar ve halk şarkılarını işler. 23-24 yaşlarındadır. Ermeni kilise müziği alanında araştırmalar yapar. Ve müzik kolejinde çalışmak üzere Tiflis’e gider. Daha sonra da Wagner’in kurmuş olduğu bir

konservatuarda eğitim görmek üzere Berlin'e gider. Kişisel ve mesleki gelişimi için uygun bir çevre bulmuştur. Yaptığı çalışmalar Avrupa'da çeşitli konferans davetleri almasına neden olmaktadır. Bu akademik yıllarında, Avrupa müziği ile iletişim kurma fırsatları elde eder ve bu durum, Ermeni müziği için dönüştürücü bir yola girmesine neden olur. 1899'da Echmiadzin'e döner ve orada müzik eğitiminde radikal bir değişikliğe gider. Camille Sen Sans ve Claude de Bussy gibi dönemin iyi bilinen müzisyenleri onun yaratıcı çalışmalarına hayran olmaktadır. Büyük anıtsal müzikal biçimler üzerine düşünmeye başlar. Aklında epik opera "Anush"u yaratmak vardır fakat 1904'de başladığı bu çalışmayı hiç bir zaman tamamlayamayacaktır (1).

Gomidas, halk müziği temalarına odaklanmıştır. Hem kendisi hem ekibi, köylere giderek hasatları, düğünleri, gündelik yaşamı içinden izleyerek şarkılar derler. Kendini Ermeni ulusunun içinde bir aileye ait hissetmektedir. Ne yazık ki yaptığı beş bin kadar derlemeden yalnızca bin iki yüz tanesi geriye kalır.

Berlin'de aldığı klasik müzik eğitimi ile birlikte artık hem Ermeni kilise müziği hem de halk şarkıları için çok sesli müzik uyumunu sağlayan eserler yaratmaktadır. Bu durum, kilise ile arasında uzlaşmaz bir çatışmanın ortaya çıkmasına yol açar. Kiliseye göre müzik tek sesli olmalıdır çünkü monofoni

tanrının "bir"liğini simgelemektedir. Tiflis'te yaşadığı dönemde, kilise korosunda solist olduğu tahmin edilen Margaret Babayan ile tanışmış ve arkadaşlıkları ilerlemiştir. Onunla daha sonra, Paris'te Fransız ve Ermeni opera şarkıcılarından oluşan bir koro kurarlar. Gomidas ile Echmiadzin manastır yönetimi arasındaki anlaşmazlık ilerler. Gomidas'a karşı dedikodular ve olumsuz tutumlar ortaya çıkar. Bir eziyet ve işkence halinden yakınıdır. O dönemde sarsıcı bir kayıp daha yaşar; ona yıllardır destek veren manevi babası Krimyan Hayrig ölür. Manastırda yanında hissettiği tek kişiyi kaybetmiştir. Margaret Babayan'a şöyle yazar: *"Ne zihnim, ne beynim kaldı. Huzursuzum ve ne yapacağımı bilmiyorum. Kara bulutlarla çevrili olduğumu düşün, ışık istiyorum, parlak bir ışık. Gökyüzüne yükselmek, yukarılara çıkmak ve yakıcı güneşle yaşamak istiyorum fakat yolu bulamıyorum ve bu boşucu havada nefes alamıyorum."* Yeni ruhani lidere mektup yazarak kendisini serbest bırakmasını ve sakin bir yerde yaşayıp müzik eserleri yaratmasına izin verilmesini talep eder. Bu talebe yanıt verilmez. Arkadaşlarının davetini kabul etmeye karar verir ve 1910'da Echmiadzin'i terk ederek kendisini anlayacak, koruyacak, yaratıcılığını cesaretlendirecek bir çevre bulmak ümidi ile İstanbul'a gelir. İstanbul'da bir ulusal konservatuar kurma niyetindedir fakat fikirleri ciddiye alınmaz ve bu proje başlamaz. İstanbul'da 300 kişiden oluşan "Kusan" korosunu kurar. Bu koro popüler olur, yurt dışında pek çok konser verir (1).

Birinci dünya savaşı başlar. 1915’de bir gece seçkin Ermeni yazarlar, yayıncılar, doktorlar ve din adamları ile birlikte gözaltına alınır ve Çankırı’ya sürgün edilir. Notaları ve topladığı binlerce eseri evinde bırakarak sürgün kafilesi içinde yola çıkar. Sürgün kafilesi içindekilerden biri olan gazeteci Aram Andonyan, üç gün sürecek bu yolculuğu anlatan kitabında Gomidas’ın ruhsal bütünlüğünün giderek parçalanmaya, dağılmaya başladığını düşündüren anıları dile getirmektedir.” Mola verilmiştir. Susuzluk baş göstermiş, herkes suya kavuşmaya çabalamaktadır. İki sürgün gizlice bir kova su getirir, Gomidas sevinç çığlıkları ile kovaya yaklaşır. O sırada jandarma at üstünde gelir ve suyu kapmaya çalışır, kova yere düşer. Gomidas çok korkmuştur. Kovadan sıçrayan sular üstünü ıslatmıştır. Daha sonra kfile başındaki İbrahim Efendi gelir ve “Önce bu hayvanlara içirin!” diye emreder. Atları kastetmiştir. Atlardan sonra kfiledekiler suya kavuşur fakat Gomidas içmez. Yolun sonraki kısmında jandarma korkusu başlar. Tavırları yanındakileri endişelendirmektedir. Çok garip davranmaktadır. Yemek yemeyi reddetmektedir, hareket eden her şeye şüphe ile bakmaya başlamıştır. El kol hareketleri yaparak kendi kendine konuşmaktadır... Ne kadar büyük bir azap içinde olduğunu hissetmemize karşın ona ulaşamıyorduk.”. Çankırı’ya sürgün edilen 291 Ermeni’den yalnızca kırk kişi hayatta kalır. Gomidas onlardan biridir. Gözaltına alınmasından iki hafta sonra yedi kişi ile birlikte serbest bırakılır. Bir takım hatırı sayılır kişilerin bu konuda devreye girdikleri yazılmaktadır. İstanbul’a dönerlerken birçok Ermeni’nin katledildiğini öğrenirler. Sürgünde susuzluktan ve açlıktan ölen anneler, kız kardeşler ve çocuklara adadığı bir oruca başlar. Şehirde her yerde Ermeni tehciri haberleri dolaşmaktadır. “Gizli polis tarafından takip edilme” olasılığını ortadan kaldırmak için İstanbul’un sokaklarında dolaşırken dolambaçlı yollar izlemeye başlar (4). Depresyon, yoğun kaygı ve korkular, zulüm ve kötülük görme fikirleri gelişmiştir. Psikotik tablo yavaş yavaş yerleşir.

Arkadaşı da olan Dr. Tarkomyan’ın verdiği ilaçları kullanmayı reddeder. Sonunda arkadaşları onu Şişli’deki Fransız La Paix Hastanesi’ne yatırmak zorunda kalırlar. Burada iki yıl kalır. İlk altı ay Rum psikiyatrist Konos ile konuştuğu biliniyor. Fakat doktoru hastalanır ve Mazhar Osman onu devralır. Gomidas yine bir kayıp yaşamıştır ve bir Türk olan Mazhar Osman’dan korkar, ona güvenmez ve iletişime girmez. Bu hastanede kalış artık olanaksızlaşmıştır. Arkadaşları, dostu Margaret Babayan’ın da Paris’te olduğunu düşünerek tedavisinin orada sürmesi için onu Paris’e götürürler. Paris’te hemen hastaneye yatırmazlar, bir kilise içinde onun için bir mekan hazırlayarak oraya yerleştirirler. “Gomidas’ın arkadaşları” adlı bir grup kurarlar, başında Margaret Babayan bulunmaktadır. Bu kurul gönüllü çalışanlardan oluşur. Gomidas bu şekilde ölene dek bakılır ve müzikle ilgili çalışmaları koruma altına alınır. Fakat bir süre sonra kilisede kalış da yeterli gelmeyecek ve bir tedavi kurumuna yönlendirilmesi gerekecektir. Yaşamının son dönemini iki ayrı akıl hastanesinde geçirir. Paris’te son kaldığı hastanede ayağında başlayan bir enfeksiyona bağlı olarak gelişen bir hastalık sonucu 1935’de

Çankırı sürgününden döndükten sonra ölene dek on sekiz yıl boyunca piyano çalmamış, şarkı söylememiş, beste yapmamıştır. Derin, sonlanmayan bir yas ve artık onu soracak birini bulma umudunun kaybolması ile o da kaybolmuştur.

Gomidas’ın çocukken sık sık babaannesine “Beni soran oldu mu?” diye sorduğu belirtilir. Bu soru, geride bıraktığı müzik eserlerinde ve şiirlerinde yankılanmaya devam ediyor...

ölür. Cenazesine katılım büyük olur. Naaşı mumyalanarak Erivan’daki Ermeni Panteonu’na nakledilir. 1967’de Erivan’da soykırım anıtı dikilene dek Gomidas’ın mezarı bir anıt mezar işlevi görür (1).

Gomidas’ın ruhsal durumuna ait tanılar tartışmalıdır. Yas ve travmaya bağlı depresyon ile psikoz arasında geniş bir yelpaze içinde ele alınmaktadır. Paris’te kaldığı hastane kayıtlarını inceleyen ve Gomidas ile ilgili çok kapsamlı bir araştırmayı kitaplaştırmış olan Psikiyatrist Rita Kuyumjian, konsültasyonlarda, çocukluğundaki kayıpların yarattığı içsel etkenlere ve maruz kaldığı travmanın etkilerine atıfta bulunulduğunu belirtmektedir. Hastane kayıtlarının birinde şu tanıya ulaşmıştır: “Polimorf hezeyanlı zihinsel çöküntü ve akut psikoz”.

Bebeklik ve çocukluk döneminde yaşanan ilk engellenmelerden biri ayrılık ve kayıptır. Bu kritik anlarda, çocuk risk altındadır. Psikotik ve şizofrenik bireylerin büyük çoğunluğunun bu dönemlerde bağlanma deneyimlerinde bozukluk yaşadıkları bilinmektedir. Yetersiz bağlanma deneyimi ile bu kişiler ayrılık ve kayba karşı daha kırılabilir olurlar ve böyle durumlarda duygusal tutarlılıklarını ve kendilik bütünlüklerini sürdüremeyebilirler (5).

Winnicott, ego bütünleşmesinin çevresel (anneler) tutulma işlevi ile yakından ilişkili olduğunu düşünür. Bu sayede doğuştan getirilen potansiyel ile “olma” halinin sürekliliği kazanılmaktadır. “Olma” halinin alternatifi ise “tepki vermektir” ve tepki vermek “olma” halini kesintiye uğratar ve yok eder (6). Bu yüzden, tutan, kucaklayan çevrenin temel görevi, bebeği saldırılardan- dışarıdan gelecek darbelerden korumaktır ki bebek kendisini olma halinin sürekliliğinden koparan yokolma (annihilasyon) tepkileri içine girmek zorunda kalmayın. Bireyi psikozdan veya psikoza eğilimli olmaktan onu koruyan ruhsal sağlığı, bu annesel bakım temeli üzerinde gelişir. Andre Green’in Freud’dan alıntıyla tanımladığı psikoz metapsikolojisi ise şöyle işler, nevrozdaki bastırma (represyon) düzeyinin bir benzeri psikozda egonun kendisini dış dünyadan

uzaklaştırmasıdır. Ego, sınırlarının parçalanmasından korunmak amacıyla saldırılara (impingement) boyun eğer; savunma düzeneği olarak yarıma veya bölünmeyi kullanır (splitting); sonunda egodaki bölünme dış dünyaya olan yatırımın çekilmesine neden olur. Ve bu onu psikotik bir düzenek haline getirir (7). Gomidas için başlangıçta tutan, kucaklayan bir çevre olmamış, bu durum onu, ileriki yıllarda yaşayacağı örselenmelere karşı dayanıksızlaştırmıştır. Yani Gomidas'ın geliştirdiği psikotik tepkinin kökeni mutlak bağımlılık döneminde tutma-kucaklama döneminde yaşadığı anne kaybında ve Winnicott'ın (1965) tanımladığı gibi "hatalar" da bulunabilir (babasının onunla yeterince ilgilenememesi, uzamış yası). Bu köken üzerinde, yaşamının sonraki dönemlerinde yaşadığı kayıplar ve uğratıldığı travmalar – sonucusu ve en büyüğü Ermeni katliamı ve sürgün ile sonunda, egosunda unintegrasyona (bütünlüğünün kaybı) karşı savunma olarak dezintegrasyon (bütünlükte bozulma) geliştirmiş olduğu düşünülebilir. Böylece, devam eden, düşünilemeyen (unthinkable) veya arkaik anksiyeteye karşı korunmak için gerçeklik ile bağlarının kopmasına neden olacak şekilde dezorganize olmuş ve dış gerçekliğe kapılarını kapatmıştır.

Travmatik kayıpların bazı bireylerde yaratıcı sanatsal bir etkinliğe dönüşerek yas çalışmasının tamamlanabildiği bilinmektedir. Özellikle travmatik anne kaybı sonrası ulaşılabilen bu gibi yaratıcı etkinlikler, arkaik anne ile birleşmeye duyulan özlemin ürünüdür. Gomidas için de Ermeni ve dünya müziğine yaptığı katkı büyük yoksunluğuna verdiği yaratıcı bir tepkidir. Sanki annesinin güzel sesi ile kendisine söylemiş olabileceği ama kısa süre içinde kaybolan ninnilerinin peşinden gider gibi çıkmıştır müzikal yolculuğuna. Yasını hem onu aramayı sürdürüp hem de onun tarafından aranmayı bekleyerek, hem kaybı kabullenip ağıtlar söyleyerek hem de yaşamın devamını simgeleyen aşk, hasat, düğün şarkılarını derleyerek çalışmıştır. Böylece, kaybettiği nesnesi-annesi ile özdeşleşmiş, onu, içinde müziği ile yaşatmıştır. Son kaybı ise kendisini içinde kucaklanmış hissettiği en büyük ailesi, Ermeni ulusu olmuştur.

Çankırı sürgününden döndükten sonra ölene dek on sekiz yıl boyunca piyano çalmamış, şarkı söylememiş, beste yapmamıştır. Derin, sonlanmayan bir yas ve artık onu soracak birini bulma umudunun kaybolması ile o da kaybolmuştur.

Gomidas'ın çocukken sık sık babaannesine "Beni soran oldu mu?" diye sorduğu belirtilir (1). Bu soru, geride bıraktığı müzik eserlerinde ve şiirlerinde yankılanmaya devam ediyor...

Kaynakça

- Kuyumjian, R.S. (2010). 'Deliliğin Arkeolojisi- Gomidas: Bir Ermeni İkonunun Portresi'. Çev: Oğuz, A. Bırzamanlar Yayıncılık.
- Winnicott, D.W. (1960). 'The Theory of the Parent-Infant Relationship'. Int. J. Psycho-Analysis, 41:585-595.
- Bowlby, J. (1960). 'Grief and Mourning in Infancy and Early Childhood.', The Psychoanalytic Study of the Child, 15:9-52.
- Andonyan, A. (2012). 'Gomidas Vartabed ile Çankırı Yollarında. Ek: Naim Bey'in anıları'. Çev: Çakıroğlu A. Belge Yayınları.
- Read, J. and Ross C.A. (2003). 'Psychological Trauma and Psychosis: Another Reason why People Diagnosed Schizophrenic must be Offered Psychological Therapies', Journal of American Academy of Psychoanalysis, 31:247-268
- Winnicott, D.W. (1965). 'The maturational Processes and the Facilitating Environment: Studies in the Theory of Emotional Development'. The International Psycho-Analytical Library field: 64: 1-276, London: The Hogarth Press and the Institute of Psycho-Analysis.
- Green, A. (1972). 'On Private Madness'. Rebus Press, London, s: 63-64.

Dinleme önerileri: **Garun A** [kendi sesinden; YouTube üzerinden], **Komitas Quartet** [YouTube üzerinden], **Komitas Badarak** (Kalan Müzik), **Yerkaran** (Kalan Müzik).

*9 Ekim 2016 tarihinde yapılan İstanbul Psikanaliz Derneği 7. Müzik ve Psikanaliz Etkinliği sunumunun kısaltılmış metni

İnsan yaşamının neredeyse üçte birini uyku dönemi oluşturmaktadır. Uyku, vücudun fizyolojik olduğu kadar ruhsal ve bilişsel yönden de temel ihtiyaçlarından biridir. Günümüzde uyku bozuklukları oldukça yaygın bir sağlık sorunu olarak karşımıza çıkmakta olup, birçok hasta uyku yakınmaları nedeni ile psikiyatri polikliniklerine başvurmaktadır. Uyku ve psikiyatrik bozukluklar, birçok yönden birbiri ile yakından ilişkilidir. Uyku yakınması, psikiyatrik bozukluğun önemli bir belirtisi ya da tetikleyicisi olabilmektedir. Bu açıdan bakıldığında, uyku bozukluklarının tanı ve tedavisi psikiyatri klinik pratiğinin rutin bir parçası olmalıdır. Bu amaç ile psikiyatri uzmanlık öğrencileri ve uzmanlarının uyku bozuklukları alanındaki klinik uygulamalarında faydalanabilecekleri '**Uyku Bozuklukları Tanı ve Tedavi Kitabı**' yazılmıştır.

Uyku Bozuklukları Tanı ve Tedavi Kitabı

Editörler: Erhan Akıncı, Fatma Özlem Orhan, Mehmet Murat Demet

Nisan 2016 (1. baskı)

358 Sayfa

1. hamur, ciltsiz, 50 TL

Toplumsal Kriz Karşısında Psikiyatri

Ekin Sönmez¹, Ersin Uygun²

¹Asist. Dr., Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

²Uzm. Dr., Bakırköy Prof. Dr. Mazhar Osman Ruh Sağlığı ve Sinir Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

İki 2013'te Mısır'da gerçekleştirilen II. Dünya Genç Psikiyatristler Kongresi 20-23 Ekim 2016 tarihlerinde Yunanistan'ın başkenti Atina'da yapıldı. Belki başka bir şekilde bir araya gelme olanağını hiç bulamayacak olan iki yüze yakın genç psikiyatrist, kendi çalışmalarını paylaşarak; göç, kültür, stigma, madde kullanımı, genç psikiyatristlerin örgütlenmesi gibi başlıkları tartışarak yoğun ve bir o kadar da keyifli dört gün geçirdi.

Türkiye Psikiyatri Derneği Asistan Hekim Komitesi'nin iki oturumla katıldığı kongrede, dünyanın yakın ve uzak yerlerinden arkadaşlarımıza "işlerin nasıl gittiğini" ve ülkelerindeki sorunların kendi psikiyatri pratiklerini nasıl etkilediğini sorduk. Yanıtları bizi düşündürdü; yaşadıklarımıza benzer, bir o kadar da ilginç bulduk.

**Taulant Jupe, Arnavutluk, Tiran'dan.
"Mother Tereza" Üniversite Hastanesi'nde
ikinci yıl asistanı.**

"Arnavutluk hala gelişmekte olan ve sosyal politikalardan yoksun bir ülke, o yüzden de Arnavutluk toplumunun sorunları çok sayıda. İşsizlik, eğitime önem verilmemesi, yoksulluk, insan kaçakçılığı, hassas gruplara karşı önyargılar, okullarda akran zorbalığı, madde kullanımı, özellikle kırsal bölgelerde toplumsal cinsiyet eşitsizliği bu sorunlardan. Tüm bu etkenler doğrudan psikiyatrik morbiditeyi artırıyor, anksiyete, depresyon, hatta psikoz gelişimine yol açıyor.

Bu bahsettiğim sosyal sorunlar ve psikiyatri hastanesine yönelik stigmatın olması toplumda güvensizliğe ve bir psikiyatrist tarafından değerlendirilmeye karşı isteksizliğe yol açtı. Bu koşullarda hastalar belirtileri ilk ortaya çıktığında psikiyatriste gitmeyi tercih etmiyor ve ancak durum ağırlaştığında geliyorlar. Hasta-hekim iletişimi, güven, stigma, terapinin kabul edilmesi, yatışın kabul edilmesi, poliklinikte terapi yapmak ise gündelik zorluklarımız."

**Maedeh Parvizi, İran, Tahran
Sosyal Refah ve Rehabilitasyon Bilimleri
Üniversitesi'nde psikiyatri eğitimi görüyor,
üçüncü yıl asistanı.**

"Tahran'da bulunan Razi Psikiyatri Hastanesi'nde çalışıyorum, Ortadoğu'nun en büyük ruh sağlığı merkezlerinden biri, İran'dakilerinse en büyüğü, Tahran'ın güneyinde 1919'da kurulmuş. İran'daki ruhsal hastalığı olan bireylere yardımcı olmak için kurulan ilk hastane Razi Psikiyatri Hastanesi, 1200 hasta kapasitesinde.

İran'da bağımlılık çok yaygın, 15 yaşın üstünde opiyat bağımlılığı %2.8 sıklığında. İran'da eroin batıda olduğundan çok daha

ucuz, biradan ucuz örneğin. Metamfetamin üretimi de giderek artmaya başladı, Devlet Refah Örgütü'ne göre 15-45 yaş arası yarım milyonun üzerinde Tahranlı en az bir kez kullanmış durumda. Televizyon ve radyoda kristal metamfetamin kullanımına karşı duyurular, kampanyalar yapılıyor, eskiden yapıldığından daha sık. Bunların biraz etkisi var görünüyor, afyon kullanımına göre kristal kullanımı bir tabu.

Bağımlılığı olanları rahat hissettirerek ve güvenlerini artırarak, zamanla madde kullanımını bırakmaları için teşvik ediyoruz. Maddeyi bıraktıklarında onları bir işin/mesleğin bekleyeceği güvenli bir çevrelerinin olacağını bilmeleri gerekiyor. Bağımlılığı olan birine maddeyi zorla bıraktırmak hiç mümkün değil."

Hervita Tardi, Jakarta, Endonezya'dan. 2006 yılında doktor olarak mezun olmuş ve psikiyatri eğitimine başlamış. Şimdi Endonezya Üniversitesi Cipto Mangunkusumo Hastanesi'nde Toplum Psikiyatrisi Bölümü'nde genç bir akademisyen olarak çalışıyor.

"Endonezya'da ruhsal hastalıklar geniş bir yelpazede. Devlet altı önemli hastalıkla ilgili gelişmelere odaklanıyor, demans, madde kullanımı ve eş tanı problemleri, şizofreni, depresyon, anksiyete, çocuk ve ergenlerde ruh sağlığı bozuklukları. Bunun yanında toplumda travmaya bağlı sorunlarla, LGBT bireylerin psikososyal sorunlarıyla ve toplumda ruhsal hastalığı olan bireylere karşı kısıtlanmalar önemli sorunlar.

İnsanların çoğu ruh sağlığı hizmetlerini yardıma başvuracakları ilk birim olarak görmüyor. Ayrıca stigma ve ayrımcılık hem ruh sağlığı hem de genel sağlık hizmetlerinin nasıl yürütüldüğünü etkiliyor. Depresyon ve anksiyete başta olmak üzere tüm bozukluklarla ilgili tedavi açığı hala çok büyük."

Laura Orsolini, Mayıs 2016'da uzmanlık eğitimini tamamlamış genç bir psikiyatrist. İtalya, Ascoli Piceno'da Villa San Giuseppe Hastanesi'nde psikiyatrist olarak çalışıyor, bir yandan da İngiltere Hertforshire Üniversitesi'nde psikofarmakoloji alanında araştırma görevliliği yapıyor. İngiltere'de üniversite, İtalya'da psikiyatri hastanesi gibi iki farklı çalışma ortamında deneyim sahibi olmuş.

"İtalya'da en önemli mesele 'Beyin Göçü', özellikle psikiyatride maddi kaynakların yetersizliği ve tıbbın bu alanına yeterli yatırımın yapılmaması nedeniyle. Arkadaşlarımın çoğu, ben de dahil olmak üzere, geçinebilecekleri bir gelir ve araştırma yapabilecekleri bir ortamı elde edebilmek için göç etmeye karar verdi. Öte yandan, birçok üniversitemizde de temel bilimlerden ve çok ilginç araştırmalar yürütülüyor (Translasyonel psikiyatri, moleküler psikiyatri, immünomodülatuar psikiyatri, psikiyatrik rehabilitasyon gibi). İtalya'da olmanın bir avantajı psikoloji ve

psikiyatrinin yakın ilişkisi, bu, klinisyen ve araştırmacılara ruh sağlığı alanında iyi bir işbirliğini sağlıyor.

Hasta gözüyle bakınca, bence İtalya rehabilitasyonda ve psikiyatrik hastaların sosyal ortama, çalışma ve aile ortamına yeniden kazandırılmasında çok iyi bir noktada. Ayrıca hastalara boyutsal yaklaşım gelişim gösteriyor. Psikiyatrinin ve toplumun yaşadığı önemli zorluklar arasında gittikçe artan yabancı kökenli, çok az dil bilen ya da hiç dil bilmeyen ve tamamen başka bir kültürden gelmiş olan psikiyatri hastaları önemli yer tutuyor. Elbette "kültürel farklılıklar" psikiyatri pratiğini etkiliyor. İtalyan psikiyatrist ve psikologların İngilizce bilgileri çok yüksek olduğundan ve genellikle başka toplumların kültürleri hakkında fikir sahibi olmadıklarından, psikiyatri eğitimine bu durumla ilgili beceriler eklenmeli."

Mariana Paim Santos, Brezilya'nın en güneydeki eyaleti Rio Grande do Sul'dan. Psikiyatride üçüncü, yani son yılı. Klinik psikiyatri ve psikoterapi odaklı özel bir ruh sağlığı merkezinde çalışıyor; ama asistanlığın ilk iki yılında devlete ait bir psikiyatri hastanesinde yataklı serviste de çalışmış.

"Bana göre Brezilya'daki esas problem sosyal. Kamusal ruh sağlığı hizmetlerine iyi bir yapılandırma yok, psikiyatri hastaları için yatak sayısı yetersiz, güncelliğini yitirmiş psikiyatrik ilaçlar çok popüler (ücretsiz olarak dağıtılıyorlar zaten). Bir diğeri psikoterapi ücretlerinin devlet tarafından karşılanmıyor olması. Ücretsiz olarak psikoterapi hizmetinin sunulmuyor olması hastaların çok zararına, birçok durumda daha etkili bir tedavinin önünde bir engel olarak duruyor.

Bir de diğer ülkelerden farklı olarak Brezilya'da temel sayılabilecek psikiyatrik bozukluklardan birisi *crack kokain* kullanımı epidemisi. Bir epidemisi; ama çok az sayıda hasta gerçekten tedaviye başlıyor ve eşanılarla birlikte bağımlılığı tedavi etmek kolay değil. Özellikle de dörtte biri antisosyal kişilik bozukluğu tanısı alan bir hasta grubu için daha zor."

Psikiyatri Toplantıları

Alişan Burak Yaşar

Asist. Dr., Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Psikiyatri Kliniği, İstanbul

Türkiye Psikiyatri Derneği Asistan Hekim Komitesinin Hazırladığı, Asistan Hekim Klavuzu'nda anlatıldığı üzere, ülkemizde başta psikoterapi alanı olmak üzere psikiyatrinin çeşitli alanlarında çok sayıda eğitim ve toplantı olanakları mevcut (1). Sayın Kaya'nın belirttiği gibi "kongreler, sempozyumlar, okullar, kurslar, seminerler, atölye çalışmalarının evrimi ve Türkiye'deki psikiyatri kongre turizmi ile bilimsel bilgi paylaşımı ve beceri düzeyini geliştirme konusundaki detaylı ve özenli bir bakış" önemli bir gereklilik gibi durmaktadır (2).

Asistanlığımın başındayken yaşadığım ve muhtemelen pek çok "yeni başlayan" psikiyatristin yaşadığı; -toplantılara gidiyorlarmış, konuları neler acaba, nöbetlerimi nasıl ayarlayacağım, hangisine gitmeliyim- sorularının ardından gelen önemli bir soru vardı. Toplantıları nasıl takip etmeliyim? Klinikte nöbet listeleri hazırlanırken sorulan "istenmeyen günler" sorusunda, istediğim eğitim günlerini işaretlemek için bunları nasıl takip edebilirim sorusu bir dönem önemli bir gündem olmakta...

İşte yazının bu bölümünde de hissedildiği gibi, kaotik toplantı takvim takip sistemi için bir çalışma başlattık ve Ağustos 2014

tarihinden itibaren aktif şekilde kullanılan **psikiyatritoplantilari.com** sitesini ve telefon uygulamasını kullanıma soktuk. Yazılımcı Hakan Uysal'ın gönüllü desteği ile web adresi ve telefon uygulaması kullanıma girmiş ve Türk Psikiyatrisinin kullanımına girmiş oldu. Program vesilesi ile de ileride daha detaylı hazırlayacağımız toplantı duyuru ve ilanlarına ait çeşitli verilerimizi burada paylaşma imkânına kavuştuk.

Türkiye Psikiyatri Derneği İstanbul Şubesi'nin desteği ile tasarlanan ve duyurulan bu bağımsız sistemde; hangi başlıkların bulunacağı, hangi başlıkların bulunmayacağı, duyuru sisteminin kimlere hitap edeceği ve gizlilik sorunları önemli konular halinde kendini gösterdi. Bu açıdan meslektaşlarımız arası önemli bir iletişim ağı olan psikiyatri e-posta grubunda duyurulan toplantı, eğitim, kongre son başvuru tarihi ve burs olanakları gibi duyurulardan oluşması şeklinde bir filtre belirledik. Genellikle grupta duyurulurken konu başlığına yazılan bölüm, sitede de başlık olarak bulundu. Eğer varsa duyurunun duyuru metni ve web sitesi sitede ayrıntılar bölümünde yer aldı. Toplantı tarihi sitede tarih bölümünde, saat ve kaç gün süreceği de sitede ve tabii ki uygulamada ilgili bölümün son bölümlerinde yer buldu.

Tarih	Başlık	Ayrıntı	Saat	Yer
2016-11-16	52. Ulusal Psikiyatri Kongresi	http://www.upk2016.org/	5 gün sürer	Rixos Sungate Antalya
2016-11-01	Adana'da psikodrama eğitimi	Merhaba aşağıda, Dr. Abdülkadir Özbek Psikodrama Enstitüsü'nün, bir duyurusunu paylaşmak istiyorum. Saygılarımla 2016-2017 eğitim yılında, Prof. Dr. Arşalys KAYIR liderliğinde, Psk. Nalan ÖZÇETE ve Shu. Eda ÜNLÜ SAĞDIÇ		

Programı incelediğimizde görülüyor ki 26 ay içerisinde toplam 1058 duyuru-gün duyurulmuş. Yazının yazıldığı Ocak-Kasım 2016 tarihleri arasında 270 gün içerisinde toplam 359 toplantı duyurulmuş. Kasım ayından sonra gerçekleştirilecek 2016 toplantıları 28 tane olduğunu göz önüne alınırsa, 270 gün içerisinde toplam 331 günlük toplantı duyurusu yapılmış. Birkaçının bir toplantı için son başvuru tarihi ve burs duyurusu olduğu göz ardı edilirse ortalama 331/270 oranında bir toplantı yoğunluğu gözükmekte. Gün başına 1,22 toplantı ile yoğun "toplanan" bir meslek grubu olarak gözükmekteyiz (Tablo1). Bu toplantıların içerisine e-posta grubunda duyurusu yapılmayan ilaç firması toplantıları ve yine psikiyatri e-posta grubunda olmayan ama diğer psikoloji e-posta gruplarında yer alan duyurular dâhil edilmemiştir.

Tablo 1. Mail Grubunda Duyurulan Toplantıların Sayısı ve Ortalamaları

1 Ocak 2016-1- Kasım 2016 Arası Duyurulan Toplantı Sayısı	331
1 Ocak 2016-1- Kasım 2016 Arası Gün Başına Ortalama Toplantı Sayısı	1,22

Kullanım oranlarına bakılırsa Ekim 2016 için toplam 716 oturum gözükmekte. Bunu günlük ortalama, 23 tıklama olarak indirgeyebiliriz (Tablo2).

Tablo 2. Toplantılar web ve telefon uygulama takvimindeki giriş sayıları

Ekim 2016 ayı için Toplam Giriş Sayısı	716
Ekim 2016 ayı için Gün başına ortalama giriş sayısı	23

Gelelim baştaki konumuza... Bunca toplantıyı takip etmek için böylesi bir uygulama ve web adresi en azından takip kolaylığı sağlamakta olduğu aşikar. Bunun yanında,

genelde ilgilenilen alana göre gidilecek toplantıların seçilmesi veya eleme yapılmasının mümkün olduğu göz önüne alınırsa yine de istenildiği takdirde bu toplantılara katılmakta önemli bir sorun olmayabilir gibi gözüküyor. Türkiye Psikiyatri Derneğinin eğitimleri ve Hastane-Kurum eğitimleri dışındaki çoğu eğitim, önemli ücretler talep etmekte ve bu eğitimlere katılımları sınırlandırmakta. Bununla beraber Eğitimlerin özellikle çeşitli özelliklerinden dolayı İstanbul'da toplanmış olması, Türkiye Psikiyatri Derneği'nin bölge eğitimlerini bir kenara bırakırsak, yine İstanbul dışında çalışan psikiyatristler için önemli zorluklar barındırıyor. Diğer ruh sağlığı çalışanları toplantıların önemli bir kısmına davetli olsa da, Nöropsikiyatri Derneği Etkinlikleri dışında Nörologların davetli olduğu ve onlarla temas ortamlarını artırma fırsatı bulunan toplantılar sınırlı sayıda olmakta. Yine önemli kongrelerin Antalya gibi büyük kongre salonlarında olması ve derneğimizin ve diğer derneklerin büyük şehirlerimizde kongre yapacak yeterlilikte bir salonlarının olmaması yine katılım ve temas imkânları açısından önemli sınırlılıklar barındırmakta.

Özetle, psikiyatritoplantilari.com web sitesi ve telefon uygulamasının kullanıma geçmesi ile birlikte duyuruların kolay ulaşılabilir olması bir avantaj olsa da; eğitim, kurs, toplantı ve kongrelerin ücret, yakınlık, sıklık ve alan dışı temaslarla ilgili önemli sınırlılıkları mevcut olarak gözükmektedir. Bu, istatistiksel olarak durumun araştırılması ve verimlilik önerileri için üzerinde bilimsel olarak çalışılması için açık bir alan olarak gözükmektedir.

Kaynaklar

Tellioglu E. Türkiye Psikiyatri Derneği Asistan Hekim Kılavuzu 2016 1:15.

Kaya B. Editorial. J Clin Psychiatry [Internet] 2016; 19: 108.

Kapak resmi

Ömer Koçağ, Yüzler, Ekim 2016,
Kağıt üzerine mürekkepli kalem

Çalışmalarını İstanbul'da sürdüren Koçağ 1982 Sivas doğumlu. Sakarya Üniversitesi Makina Mühendisliği bölümünden 2007 yılında mezun oldu. Resim ile uğraşmaya çocukluğunda başlayan Koçağ, 2008 yılında ressam Mesut Eren ile tanışıp atölye çalışmalarına katıldı. Etkilendiği sanatçılar arasında Rembrandt, Daumier, Goya yer alıyor.

Psikoterapi ve Psikanaliz Yazını Üzerine Eleştirel Buluşmalar

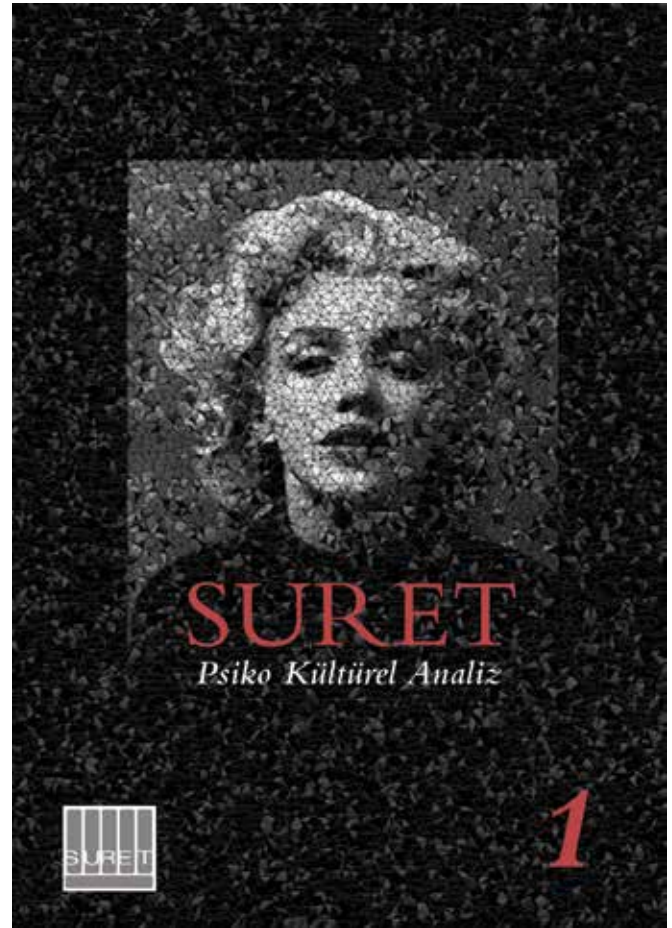
Yücel Yılmaz

Uzm. Dr., Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

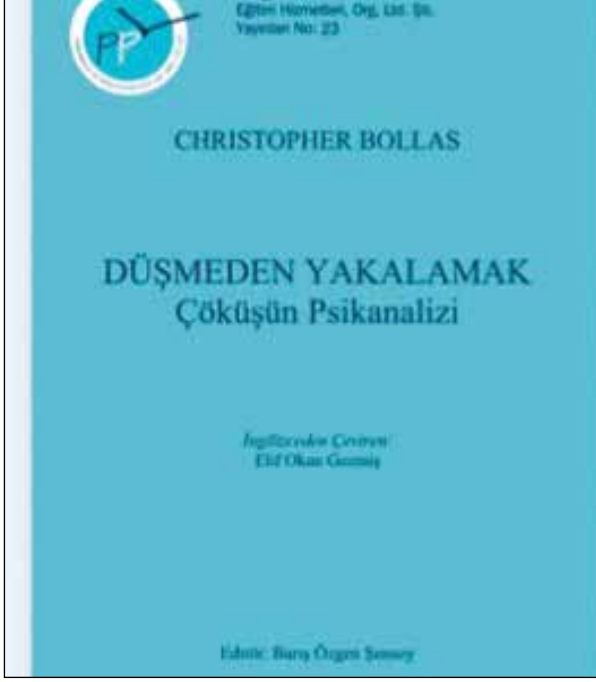
“Psikoterapi ve Psikanaliz Yazını Üzerine Eleştirel Buluşmalar” psikoterapi ve psikanaliz teori ve kliniğine yönelik yakın zamanlarda Türkçe olarak yayınlanmış (telif veya çeviri) çeşitli makaleler üzerinden alandaki güncel gerilim ve tartışmaları merkeze alan bir etkinlik dizisidir. Yunus Emre Aydın, Baran Gürsel, İlker Özyıldırım, İshak Saygılı, Barış Özgen Şensoy ve Yücel Yılmaz’ın çağrıcısı ve düzenleyicisi olduğu buluşmalar Mart 2015’te başlamış ve şu ana kadar altı buluşma gerçekleştirilmiştir. Etkinlik dizisinde öncelikle, belirlenen/ programda duyurulan yayınlara/ metinlere odaklanılarak (mümkünse metnin yazarının/çevirmeninin veya metnin davetli olası/ ilgili savunucusunun eşliğinde) eleştirel sunumlar yapılmakta; ardından yayın ve sunum içeriği katılımcılarla birlikte ayrıntılı olarak tartışılmaktadır. Çalışmalarla hem kritik bazı yayınların okunması ve ‘duyulmasına’, katılımcıların zihninde canlanan ‘okuma’ pratiğinin doğrudan paylaşımına; hem de açık, canlı, ciddi, yakın, vb. eleştirel bir düşünce ve tartışma ortamının birlikte yaratılmasına katkı sağlamak amaçlanmaktadır. Böylelikle sadece kitap ve dergi sayfalarında yazılı kalan metinler yerine ortaya konulan görüşlerin birlikte okunduğu, karşı tezlerin duyulduğu, metin ve katılımcılarla o anda “bakışumlu” bir etkileşimsel alanın yaratılmasına çalışılmaktadır.

Şu ana kadar yapılan etkinlikler ve temel vurgularını birkaç cümle ile kısaca özetleyelim:

Mart 2015’de yapılan ilk etkinlikte İlker Özyıldırım “*Klasik Psikanalize Dair ‘Mit’ Yaratımı: İlişkisiz Çeşitlenmeler*” başlıklı sunumunda Güler Okman Fişek’in *Suret Psikokültürel Analiz*

Dergisi’nin üçüncü sayısında yayınlanan “*Giriş- Evrilen Psikanaliz: İlişkisel Çeşitlenmeler*” yazısını odağa almış; ilgili yazının çizdiği ‘klasik psikanaliz’ tasarımını eleştirmiş, ilişkisel psikanalize Freud metinlerinden hareketle karşı eleştiriler getirmiştir. İkinci buluşmada Baran Gürsel “*Psikanalitik Notlardaki Bazı Kavramları Yeniden Düşünmek: İlişkisel, Devlet ve Şiddet*” isimli çalışmasında Bahar Tanyaş’ın “*Gezi Parkı Eylemleri Üzerine ‘Bağzı’ Psikanalitik Notlar*” başlıklı yazısını ilişkisel, devlet ve şiddet kavramsallaştırmaları bağlamında eleştirmiş, etkinliğe katılan Sayın Tanyaş’la birlikte

“Psikanalizdeki kapsayıcı çevrenin en önemli özelliği yorum eylemidir. **Her bir yorumlayıcı adım, psikanalitik kucaklamanın bir parçasıdır.** İnsanlar sadece empatik ötekinin varlığından dolayı değil, analistin kişinin neden halihazırda bu vaziyette olduğuna dair düşünsel kavrayışı sayesinde de anlaşıldıklarını hissederler. Hatta bu düzeyde, **yorum bir sevgi biçimidir.** Kişinin yaşamındaki bu önemli zaman diliminde, **bilinmek sevilme anlamına gelir.**”

bu eleştirileri karşılıklı tartışılmıştır. Haziran 2015’de gerçekleşen üçüncü buluşmada Yücel Yılmaz RUSİHAK tarafından hazırlanan “Ruh Sağlığında İnsan Hakları 2013 Türkiye Raporu”nu odağa almış; “Psikoloji/Psikiyatri ve Özgürlük/Kısıtlılık Diyalektiğinde RUSİHAK ’13 Raporu” başlıklı sunumunda rapora zemin olan araştırma yöntemlerinin sınırlılıklarına, hekimlerin başta olmak üzere çeşitli ilgililerin sözünün görece ‘dışarda’ kalmışlığına ve raporda psikiyatrların, hastaların ve devletin konumlandırılışı dikkate alındığında önemli unsurların bastırmaya uğradığına dikkat çekmiş ve bu eleştirilerini RUSİHAK adına etkinliğe katılan Sayın Şehnaz Layikel ve Sayın Tolga Erdoğan’la tartışmıştır. 2016 yılının ilk yarısında gerçekleştirilen ard arda iki buluşmada ise İlker Özyıldırım yayınlanışının yüzüncü yılı dolayısıyla Freud’un “Thoughts for the Times on War and Death” eserini odağa almış; “Yayınlanışının 100. Yılında Freud’un “Savaş ve Ölüm Zamanları Üzerine Düşünceler”i Üstüne Savaş ve Ölüm Zamanlarında Yeniden Düşünmek” başlıklı sunumlarında Freud’un metnini ‘görünür içeriği’ yanında/ötesinde, olabildiğince, (metnin) olası ‘bilinçöncesi potansiyelleri’ ile birlikte okumaya, güncel psikanalitik ve sosyal teori yazını ile birlikte değerlendirmeye çalışmıştır.

Ayrıca Barış Özgen Şensoy’da Freud’un aynı metninden hareketle Freud’un ve psikanalizin ölüm tasarımı ölüm dürtüsü, bilinçdışı ve varoluş bağlamlarından hareketle ele aldığı “Savaş, Yas, Etik ve Dürtü: Freud’un Metinlerinde Ölüm Temaları” başlıklı sunumuyla etkinliklere katkıda bulunmuştur. Ekim 2016’da gerçekleştirilen son buluşmada ise Christopher Bollas’ın Barış Ö. Şensoy editörlüğünde Elif Okan Gezmiş tarafından bu yıl içinde Türkçe’ye çevrilen “Düşmeden Yakalamak: Çöküşün Psikanalizi (Catch Them Before They Fall: The Psychoanalysis of Breakdown,

2013) kitabı odağa alınmıştır. Etkinlikte Yunus Emre Aydın “Çeviri Süreci Üzerine Kısa Bir Giriş” başlıklı sunumu ile kitabın çeviri sürecini paylaşmış; ardından Feramerz Ayadi “İncitmeden Tutmak” isimli sunumunda Bollas’ın çöküş kavramsallaştırmasını ve çöküş içerisindeki hastalara yaklaşımlarını başta Winnicott ve Bion olmak üzere çeşitli psikanalisterin yaklaşımları ile birlikte okuyarak ele almış; sonrasında Barış Özgen Şensoy Bollas’ın yaklaşımını analitik çerçeve, aktarım karşıaktarım dinamikleri, apres coup kavramsallaştırması temelli “Teori, Pratik ve Polemik: Bollas’ın ‘Düşmeden Yakalamak’ı Vesilesiyle Bazı Tartışmalar” başlıklı sunumuyla tartışmıştır. Sunumlar klasik konuşmacı/dinleyici dikotomisini aşmaya çalışarak salonla sürekli etkileşim halinde, akışkanlık içerisinde gerçekleştirilmeye çalışılmış; ileri sürülen görüşler, eleştiriler ve gerekçelendirmeleri hep birlikte ele alınıp ayrıntılandırılmaya ve tartışılmaya gayret gösterilmiştir.

Buluşmalar yukarıdaki amaç, ilke ve hedefleri gözeterek etkinliklerde tartışmacı olarak söz almak isteyen meslektaşlara açıktır; sunum yapmak isteyenlerin üstüne eleştirel bildiri sunmayı arzuladıkları metnin künyesi (yazar ve çevirmenin adı, yayının adı, yayının yeri, yayının tarihi gibi bilgileri ekleyerek) ile bahsedilen metin üzerine soru ve görüşlerinin özetini (elestirelbulusmalar@gmail.com adresi aracılığıyla) “Psikoterapi ve Psikanaliz Yazını Üzerine Eleştirel Buluşmalar” düzenleyicilerine iletmeleri beklenmektedir. Programa dâhil edilen bildirilerin bahsedilen eleştirel soru ve özetleri, sunumda bulunmayı kabul etmesi halinde etkinlikten en az bir ay önce ilgili yazar ve/veya çevirmen ile de paylaşılmaktadır. Karşılıklı konuşarak, dinleyerek ve tartışarak ‘metin’ temelli bir eleştireliliği gerçekleştirmeyi hedefleyen etkinliklere katılım açıktır ve ücretsizdir.

Psikiyatrinin Yolları Müzikle Kesişirse: Mehtap Az ile söyleşi

Müzik, hayatımın en önemli parçalarından biri.

Hayranı olduğum gruplarda (Rainbow ve Deep Purple) bir dönem vokalistlik yapmış olan Joe Lynn Turner ile aynı sahnede Deep Purple'ın Burn şarkısını söyleme fırsatı bulmuştum.

Merhaba Mehtap, PsikiyARTİST'i Arıyoruz yarışmasının müzik eseri dalında Bipolar adlı şarkınla 2015 yılı birincisi oldun. Sesini sahnelerden dinlemenin keyfini bir de bu birincilikle kutluyoruz. Seni biraz tanıyabilir miyiz?

Merhaba, 2013 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun olmamın ardından 2014 yılında yine aynı üniversitede psikiyatri asistanlığına başladım. Yaklaşık 2,5 yıldır asistan hekim olarak görev yapıyorum.

Bu yarışmaya katılmaya nasıl karar verdin? “Sınırdan, oyuncu, çekingen...” şarkı sözlerinde bilgi birikimini deneyimlerinle birleştirdiğin ve bunu tüm duygusalıyla Bipolar şarkına yansıttığını görüyorum. Bu şarkının zihninde oluşma sürecinden ve öyküsünden bahseder misin?

Aslında afiş görür görmez yarışmaya katılmayı çok istedim. Derneğin böyle bir etkinlik oluşturması ve bu konuda bizleri cesaretlendirmesi çok hoşuma gitti. Doğru bir bölümde olduğuma bir kez daha emin oldum. Aklımda hep bir şarkıyla katılmak vardı, fakat şarkının içeriğini netleştirmem zaman aldı. Özel poliklinik yaptığım sırada bir hafta içerisinde polikliniğine üst üste benzer şikâyetlerle manik epizotta hasta başvuruları olmuştü; hepsinin düşünce içerikleri ve kurdukları cümleler neredeyse birbirinin aynıydı. Oradan yola çıkarak şarkıyı da atakta bir bipolar bozukluk hastasının gözünden yazmayı düşündüm. Bununla ilgili birkaç kıta yazıp eş kıdemlim Dr. Emre Yazgeç'e yolladım. Üzerinde eklemeler ve oynamalar yapmasının ardından sözler son halini almış oldu. Birlikte müzik yaptığımız akustik gitar çalan arkadaşım Özgün Vural Kurt ile oturup şarkıyı besteledik. Her ikisine de desteklerinden ve yardımlarından ötürü çok teşekkür ederim.

Parçanın rengarenk bir klipi var. Görsel olarak nelere dikkat çekmek istedin? Klip nerede çekildi?

Klip, Dikili ve Midilli Adası'nda tatil sırasında cep telefonumla çektiğim görüntülerden oluşmakta. Videoları eşim Çağdaş Genç ile beraber birleştirip düzenledik. Klipteki renk değişimleri ile bipolar bozukluk hastalığının doğasındaki geçişleri simgelemek istedik.

Mehtap'ın müzikal kariyerinden bahsedelim biraz. Vokalist olmaya ne zaman karar verdin? Hayatında bu konudaki dönüm noktası nedir? Bugüne kadar neler yaptın?

Lise yıllarının sonuna kadar evde yalnız gitar çalıp şarkı söyledim, üniversiteye başlar başlamaz gruplarda vokalistlik yapmaya başladım. 5. sınıfta Alsancak ve Bornova'da 1 yıl boyunca çeşitli barlarda Wasted Band müzik grubumla haftalık bar programı yaptım. Intörn olmam ve TUS'a hazırlık sürecine girmemle birlikte gruptan ayrıldım. Asistanlığa başladıktan sonra vokalistlik yapmaya devam ettim.

Şuan hangi gruplarla aktif olarak müzik yapıyorsunuz? Tarzlarından ve etkinliklerinizden bahsedebilir misin?

Şu anda çalıştığım iki müzik grubum var. İlki psikiyatri kongrelerinde sahne aldığımız B.T.A. Band; grupta benimle beraber bölümden asistan arkadaşım Seçil Soylu Çinile vokalleri paylaşıyoruz. Davulda psikiyatri uzman hekimi Taha Selim Bilgin, gitarlarda konservatuvar mezunu Özgün Kurt ve Canberk Şayan, bas gitarda tıp öğrencisi Ahmet Nurdağ bize eşlik ediyor. Şu ana kadar birçok erişkin ve çocuk psikiyatrisi ulusal kongre ve klinik eğitim sempozyumlarında, fakülte bünyesinde düzenlenen özel toplantılarda sahne aldık. Bu grupla daha çok pop-rock şarkıları çalmaktayız.

Diğer grubum ise Chimera; grup gitarlarda yine tıp fakültesinden Prof. Dr. E. Alpin Güneri ve Prof. Dr. Hayri Özsan, bas gitarda Yrd. Doç. Dr. M. Kaan Sözmen, klavyede Doç. Dr. Barış Akıncı ve davulda Sinan Alper'den oluşmakta. Bu grupla özellikle kendi sevdiğimiz hard rock ve heavy metal şarkılarını çalmaktayız. Ara ara barlarda sahne alıyoruz.

Müzik bir esrime hali, nice deneyimleri bambaşka bir ruh halinde yaşadığın coşku, tutku... Zihninde bir dolu hatıra vardır. Hayatında müzikle ilgili unutmadığın anılardan bir kaçını bizimle paylaşır mısın?

Sanırım hayatımın en heyecanlı ve unutulmaz anı olarak yıllar önce İzmir'de gittiğim Joe Lynn Turner-Cem Köksal konserinden bahsedebilirim. Hayranı olduğum gruplarda (Rainbow ve Deep Purple) bir dönem vokalistlik yapmış olan Joe Lynn Turner ile aynı sahnede Deep Purple'in Burn şarkısını söyleme fırsatı bulmuştum. Benim için inanılmaz bir tecrübeydi.

Hangi tür müzikleri dinliyorsun? Sana ilham veren müzisyenler, gruplar ve dönemler nelerdir?

Hard rock'dan klasik rock, heavy metal, rock'n roll ve blues'a kadar birçok tarzda müzik dinlemeyi severim. Türkiye'den özellikle kadın şarkıcıları dinlemekten keyif alıyorum. Severek dinlediğim grup ve müzisyenlere örnek olarak Led Zeppelin, Doors, Heart, Jimi Hendrix, Janis Joplin'ini sayabilirim.

Zorlu bir kariyer seçmiş olmana rağmen aktif bir şekilde müzisyenliğini de sürdürüyorsun. Bu ciddi bir emek demek. Müzik senin için ne ifade ediyor? Hayatında nasıl bir yeri var?

Müzik, hayatımın en önemli parçalarından biri. Kendimi en iyi ifade ettiğim, başka hiçbir yerde bu kadar keyif almadığım bir alan.

Son soru. Şu sıralar müzikle ilgili ne tür projelerin var?

Daha önce kısa bir süre şan eğitimi alıp yarıda bırakmak zorunda kalmıştım. Şu sıralar tekrar eğitim almayı planlıyorum. Ara ara beste yapmaya devam ediyorum.

Bu arada bu vesileyle böyle bir yarışmada bulunmaktan ve bültende buna yer ayrılmasından dolayı çok çok mutlu oldum ve tüm emeği geçen kişilere sonsuz teşekkürlerimi iletmek istiyorum. Son olarak kongrelerde daha çok konser ya da müzik dinletilerinin olması dileklerle...

Tekrar tebrikler. Yeni bestelerini ve konserlerini bekliyoruz olacağız.

Röportaj: Zeynep Çolakoğlu

Herkese Merhaba

Murat Açar

Uzm. Dr., Ersin Arslan Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Gaziantep

Zor günlerden geçiyoruz. Darbe girişimleri, görevden almalara, soruşturmalara... Tüm bu zor koşullara rağmen asistan hekim komitesi olarak çalışmaya, üretmeye ve dayanışmaya devam ediyoruz.

- Ulusal Psikiyatri Kongresine bir panelle katılıyoruz: Asistan hekimin yurtdışı olanakları. Panelde başvuruların nasıl yapılacağı, yazışmalarda dikkat edilecekler ve değişim imkanları sunan EFPT ile master ve doktora programları ile ilgili bilgi ve deneyim paylaşımı olacak.
- Geçen sene ilkini gerçekleştirdiğimiz Psikiyatri Asistanları Toplantısının 2017 yılında ikincisini gerçekleştirmek için kolları sıvadık. Ülkemizin farklı bölgelerinden asistanları bir araya getirerek tanışmamızı, fikir alışverişinde bulunmamızı ve mesleki yeteneklerimizi geliştirmemizi sağlayan toplantıların süreklilik kazanmasını istiyoruz. 2017 yılı için aday olacak şehirleri belirlemek için 52. Ulusal Psikiyatri Kongresi'nde bir toplantı düzenleyeceğiz. Türkiye'nin dört bir yanından gelecek meslektaşlarınızı ağırlamaya hazır mısınız!
- Psikiyatri asistanları toplantısında AHK kapsamında 7 çalışma grubu oluşturulmuştu: Bilimsel çalışmalar, yurt dışı çalışmaları, akran ve hoca süper vizyonu, eğitim ve özlük hakları, bilimsel toplantı düzenleme, psikoterapiler ve psikodrama. Çalışma grupları pek çok proje ile aramızdalar. Ayrıntılı bilgi bir sonraki yazıda, çalışma gruplarından haberler bölümünde.
- Eylül ayında Ankara'da gerçekleştirilen Türk Tabipleri Birliği Asistan Hekim Kolu toplantısına katıldık. Deneyim ve örgütlenme faaliyetlerinin paylaşıldığı toplantıda, AHK örnek örgütlenme olarak gösterildi. AHK yapılanmasına benzer şekilde TTB asistan hekim kolu içerisinde de çalışma birimleri oluşturuldu. Dermatoloji ve anesteziyoloji asistanları da kendi derneklerinde asistan hekim komiteleri kurmak için yola çıktılar!
- Atina'da ikincisi düzenlenen Genç Psikiyatristler Kongresine eş organizatör olarak katıldık. "Göç, Eşitsizlikler ve Ruh Sağlığı" ve "Psikiyatrik Kavramlara Evrimsel Yaklaşımlar" başlıklı iki panelimiz de çok ilgi gördü. Ayrıca diğer ülkelerden arkadaşlarımızla ortak paneller ve çalıştaylar düzenledik, "Disiplinler arası ve Kültürel Bir İkilem Olarak Konversiyon Bozukluğu"ndan ve psikoonekolojide yeni alternatiflerden bahsettik. Komitemizin uluslararası iş birliğini artıracak adımları atmaya başladık.

- Antwerp EFPT forumuna katıldık. Forumda AHK üyemiz Ekin Sönmez'e aktif başkanlık görevi devredildi. Samsun'da düzenlenen 1. Asistan Hekim Toplantısı'nı tanıtan bir sunum yapıldı.
- Asistan Hekim kılavuzunun genişletilmiş 2. baskısının sonraki bahar kongresinde elinizde olacak!

Daha çok üretmek, daha çok paylaşmak ve dayanışmak için çalışmaya devam! Eski arkadaşlarımızın deneyimi ve aramıza katılacak yeni arkadaşlarımızın enerjisiyle! Bahar kongresinde görüşmek üzere barış ve umutla kalın!

Biz Peşinden Koşmadıkça Gelmeyecek Adalet

Mihriban Yıldırım

Asist. Dr., Karadeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Trabzon [1 Eylül tarihli 672 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile ihraç edilmeden önce]

Neler yaşadık son yıllarda, toplumsal belleğimizdeki travmalara her yıl, her gün bir yenisi eklendi, ekleniyor da. Neredeyse her gün patlayan ya da zihinlerde patlamaya hazır bombaların gürültüsünde, savaşın görülmemiş hız ve biçimde devam ettiği süreçte yaşadık darbe gecesini. İktidar ortaklarının paylaşmadığı güç bu ülkenin halklarına daha çok ölüm, daha çok güvensizlik, daha çok acı getirdi. Darbenin sorumlularından hesap sorulacaktı kuşkusuz ancak bu hesabı eski ortakların, suç örgütünü besleyenlerin sormayacağı da açıktı. Hesap vermeyi gerektiriyordu, yıllarca devleti nasıl parsel parsel teslim ettiklerini, kadrolara nasıl cemaatçilerin yerleştirildiğini, sınavlardaki skandallara nasıl göz yumduklarını, eğitimi nasıl cemaatlere teslim ettiklerini, barınma sorununu nasıl cemaat yurt ve evleriyle çözüp(!) gençleri cemaatlere teslim ettiklerini, bu suç örgütünü nasıl beslediklerini itiraf etmek gerekiyordu çünkü. En küçük mantık denklemine sığmayacak açıklamalar yapıldı, fetö ile mücadele adı altında ohal ilanı ile sivil bir darbe süreci başladı. Kanlı askeri darbenin başladığı gece en temel hakların ihlal edildiği, hukuksuz ve keyfi uygulamaların yaşandığı sivil darbe sürecine evrilmiş oldu. Sorumluluklarının hesabını veremeyenler her türlü askeri ve sivil darbenin karşısında duran, yaşamdan, adaletten, barıştan, demokrasiden yana olan, gericiliğe karşı mücadele eden emekçileri de hedef aldılar.

Yıllarca katliamların, cinayetlerin arkasında örgüt izi bulamayanların, hiçbir adil yargılama olmadan binlerce kamu emekçisini bir anda darbeci örgüt üyeliği suçuna mahkum ettiğini gördük, yaşadık. Adaleti savunanlar, bu ülkenin vicdanı olan kurum ve kişiler herkes için adil yargılanma talep ederken, toplumu kin ve düşmanlığa sevk edenlerden idam çağrılarını işittik. Hukukun evrensel ilkelerinin nasıl bir anda farklı ilkelere dönüştürülebildiğini gördük. Üstelik bunları demokrasi şölenleri kutlanan(!) bir ülkede yaşadık, yaşamaya devam ediyoruz.

Hukuksuzluk yeni değil bu topraklarda ancak binlerce vakanın aynı anda vuku bulmasıyla kendini yeniden ispat etmiş oldu. Tıpkı 10 Ekim katliamında barışı savunanların, katliamda yaralananların yargılandığı, sorumluların açığa çıkarılmadığı gibi. Bugünlerde kendimize sık sık sormamız gereken bir soru olarak: Verilebilecek

her türlü hukuksuz karar ve uygulama örneği karşısında umutsuzluğa kapılıp adaletsizliğe teslim olmak mı, yoksa gerçek adalet için mücadele etmek mi? Tıpkı Özgecan davasında olduğu bizlerin sahip çıkıp arkasında güçlü durabildiğimiz davalarda, hukuk uygulayıcıların kararlarını etkileyebildiğimizi biliyoruz.

Birçok meslektaşımız gibi ben de hukuksuz ve keyfi bir biçimde, bir gecede çıkarılan KHK ile mesleğimden ihraç edildim. Hukuka güvenin kalmadığı böylesi bir süreçte tüm bu keyfi uygulamalara, hukuksuzluklara direnebilmenin ancak dayanışma ve mücadele ile mümkün olduğunu bir kez daha tecrübe ettik. Suç ortaklarının yıllarını emek barış demokrasi mücadelesine adayanları, piyasalaşan sağlık sistemine karşı toplumcu hekimlik değerlerine sahip çıkanları bu suç örgütü ile ilişkilendirme çabaları da yıllarca verilen mücadeleyi karalama çabaları da ancak dayanışma ile boşa çıkartılabilir. Saldırıların her birimiz için tehdit haline gelmesi ancak dayanışma ve mücadeleyle durdurulabilir.

Gerçek adalet var olduğunu düşündüğümüz her an alt üst edebildikleri evrensel hukuk sisteminden değil, direne direne mücadele ettiğimiz alanlarımızdan gelecek. Biz peşinden koşmadıkça gelmeyecek adalet.

Not: *Bu süreçte desteğini her daim hissettiğim AHK'ne, destek olan hocalarımıza, hekim dostlarımıza buradan bir kez daha teşekkürlerimi sunarım.*

Dayanışma ve mücadeleyle...

AHK Çalışma Gruplarından Haberler

Yurtdışı Çalışma Grubu: Psikiyatri asistanlarının yurt dışındaki çeşitli birimlerde gözlemcilik, bilimsel çalışma, laboratuvar araştırması, mesleki uygulama vb durumlara yönelik yürüttükleri yazışmalar, başvuru programları, talep edilen burslar, yönetmeliklere göre izin alınabilmesi gibi konularda deneyim paylaşımının bir ağ üzerinden sağlanması temel hedeflerdendir. Buna yönelik olarak TPD ve EFPT gibi derneklerle ilişkileri kuracaktır. TPD İstanbul Şube Eğitimlerinde bir panel düzenlemiştir. 52. Ulusal Psikiyatri Kongresinde Asistan Hekimin Yurtdışı Olanakları konulu bir panel düzenleyecektir.

Bilimsel Toplantı Düzenleme Çalışma Grubu: Psikiyatri asistanlarının eğitim ve mesleki gelişimlerine katkıda bulunacak toplantıları düzenlemeyi amaçlar. İlki bu sene düzenlenen Türkite Psikiyatri Asistanları Toplantısının (UPAT) organizasyonunda görev alır, kongrelerde düzenlenecek AHK toplantılarını, panel ve sosyal etkinlikleri düzenler. 52. UPK'da AHK tanışma toplantısı, komite toplantısı, bir panel, sosyal etkinlikler düzenleyecek 2. UPAT'ın yapılacağı şehrin seçimi yapılacaktır.

Bilimsel Çalışmalar Düzenleme Grubu: Grubun amacı asistanların bilimsel çalışma yöntemlerini öğrenmesine katkıda bulunmak, tez süreçlerinde onlara destek olmak ve çok merkezli çalışmalar düzenlemektir. Bu yönde etkinlikler düzenleyecektir.

Dr. Mihriban Yıldırım'ın İhraç Kararı ile ilgili AHK Açıklaması Basına ve Kamuoyuna,

Bizler TPD Asistan Hekim Komitesi olarak, biraz geç son aylarda ülkemiz siyasi ve sosyal gündemini meşgul eden organize suç örgütüne ilişkin süreç ve bunu takip eden dönemde yaşanan ve ciddi hukuki tartışmalar doğuran bir dönemden geçmenin rahatsızlığını hep birlikte duymaktayız. Bazı meslektaşlarımızın da bu suç örgütü ile biraraya getirilemeyecek sebepler ile suçlanarak meslekten uzaklaştırıldıklarına hatta tutuklandıklarına şahit olmaktadır. Bu isimlerden birisi de AHK üyesi olan, bizimle beraber çalışmış, çalışmalarımıza destek vermiş olan asistan arkadaşımız Dr. Mihriban YILDIRIM'dır. Bu gibi keyfi uygulamalara karşı duran, her türlü emek mücadelesinde desteğini asla esirgememiş arkadaşımızın yanında olduğumuzu bir kez daha hatırlatıyoruz ve mücadelesinde arkadaşları olarak beraber yürüdüğümüzün bilmesini istiyoruz.

Meslek grubumuzun çekirdeğini oluşturan asistan hekime olan desteğin esirgendiği takdirde ileride farklı sorunlar yaşanabileceğini ve hukuk mücadelesinde daha zorlu durumlarla HEPİMİZİN karşılaşabileceğini hatırlatmak istiyoruz.

Dayanışma ve mücadeleyle...

Psikodrama Çalışma Grubu: Amacı, asistan hekimlerin bir grup psikoterapisi olan psikodrama ile tanışması, sağaltıcı etkisinden faydalanmasını sağlamaktır. Öncelikli olarak 52. Ulusal Psikiyatri Kongresinde Osman Özdel ve Ejder Akgün Yıldırım'ın eşliğinde uygulanacak olan grup çalışması düzenledik. Bu küçük toplantıda amacımız asistanlık süreci ve terapist kimliğiyle ilgili bir farkındalık yaratmak ve yeni çalışmalar için zemin oluşturmaktır. Gelecekte ise yapmak istediğimiz 2. Psikiyatri asistanları toplantısında veya ayrı olarak düzenlenecek bir haftasonu etkinliğinde asistan katılımından oluşan grup çalışması düzenlenmektedir.

Akran ve Grup Süpervizyonu Çalışma Grubu: Amacı Türkiye'nin farklı kliniklerinde çalışan asistan hekimlerle deneyimli psikiyatristleri online toplantılarla bir araya getirerek hem birbirleri arasında bilgi ve deneyim aktarımı sağlamaktır.

Eğitim ve Özlük Hakları Çalışma Grubu: Grubun amacı asistan hekimlerin özlük ve eğitim hakları konusunda bilgi ve deneyim paylaşımında bulunmaktır. Bu konuda farkındalığı artırmak adına etkinlikler düzenleyecektir.

Psikoterapiler Çalışma Grubu: Grubun amacı psikoterapi eğitimlerini geliştirmek ve bilgi aktarımı sağlamaktır.

EFPT'nin 25. yılında: İstanbul'dan "Umut"u düşünmek

Ekin Sönmez

EFPT 2016-17 Dönem Başkanı

Asist. Dr., Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

Asistanlığa başladığımda komite de bir doğum telaşı içindeydi. Bir araya gelip, kendi gündemini belirleyen, hatta gündem yaratan bir ekip olmayı hedeflemiştik; iyi ki de bu hedefin peşini hiç bırakmamışız. Şimdi Asistan Hekim Komitesi'nin önünde önemli bir görev var: 25. Avrupa Psikiyatri Asistanları Forumu'nu düzenlemek. Otuzun üzerinde üye ülkeden psikiyatri asistanlarının -ki son yıllarda en aktif üyelerden biri olduğumuzun hakkını vermek gerek- yıllık buluşmasına İstanbul'da ev sahipliği yapmak, 2005'ten sonra ikinci kez.

Öte yandan, her şey bu kadar zor, çoğu zaman ufuk bulanık görünüyorken olacak mı Türkiye'de Forum? Yapabilecek miyiz? Sanıyorum, ve umuyorum ki evet. Bir araya gelip araştırdığımız, soruşturduğumuz, birlikte beş günlük bir uluslararası toplantıyı düzenlemeyi -web sitesinden poster standartlarına kadar- öğrendiğimiz, birbirimizden güç aldığımız, neşeyle, şevkle çalıştığımız bir deneyim bu. Umudun kaynağı da bu deneyim.

Program oluşuyor, göçten, psikoterapiden, psikiyatride güncel gelişmelerden bahsedeceğimiz bir Forum olacak. Bilimsel program günü Forum dışından da katılımcıları ağırlayacağız, psikiyatri kliniklerini ziyaret edeceğiz, çocuk psikiyatrisi için ayrı bir program olacak. Sosyal etkinlikleri AHK'nın yaratıcılığı şekillendiriyor. Katılanlar bilir, Forum öncesinde de Doç. Dr. Levent Küey ve Prof. Dr. Norman Sartorius'un yürütücülüğünde "Liderlik ve Profesyonel Beceriler" kursu

"her şey bu kadar zor, çoğu zaman ufuk bulanık görünüyorken olacak mı Türkiye'de Forum? Yapabilecek miyiz? Sanıyorum, ve umuyorum ki evet. Bir araya gelip araştırdığımız, soruşturduğumuz, birlikte beş günlük bir uluslararası toplantıyı düzenlemeyi -web sitesinden poster standartlarına kadar- öğrendiğimiz, birbirimizden güç aldığımız, neşeyle, şevkle çalıştığımız bir deneyim bu. Umudun kaynağı da bu deneyim."

olacak, başvuruları açıldı bile; <http://efpt.eu/istanbul2017/> course adresinden takip edebilirsiniz.

30 Haziran - 4 Temmuz 2017 tarihlerinde, "Psikiyatrinin Geleceği İçin Umut"u konuşuyor olacağız, hem de Boğaz'a bakarak. Görüşmek üzere!

FELAKET VURDUĞU ZAMAN

Margaret Fang

Okuyacağınız yazı Amerikan Psikiyatri Derneği (APA) tarafından asistan hekimler için 2007 yılında hazırlanmış “Bir Asistanın Hayatta Kalma Rehberi”nden alınmıştır. 11 Eylül sonrası sürece değinen yazının, onlarca 11 Eylül yaşamış Türkiye’de çalışan asistan arkadaşlarımıza faydalı olacağını umuyoruz.

Herkes 11 Eylül 2001’deki olaylardan etkilendi. Amerikalılar yıkıma karşı bağışık olmadığımızın farkına vardı. Umuyorum ki; felaket yönetiminin içinde bir daha asla yer almak zorunda kalmayın, ancak felaket yönetim becerileri aynı sigorta yaptırmak gibidir – asla kullanmak zorunda olmamayı dilersiniz onusuz da felakete yakalanmak istemezsiniz. Takip eden kısım, 11 Eylül 2001’de New York’ta psikiyatrist olarak çalışırken edindiğim iç görülerdir. NYU / Bellevue’deki çalışma kadrosuna, Dr. Carol Bernstein ve Dr. Zev Levin’e minnettarım.

1. Televizyonu kapatın. Pek çok erişkin ve çocuk TV’deki olayları tekrar tekrar izleyerek travmatize oldu. Her ne kadar bilgi sahibi olmak önemliyse de, görsel travmayı tekrar yaşantılamak yardımcı değildir. Hastalara ve personele, kendileri ve çocuklarının televizyon izleme saatini sınırlandırmayı önerin.
2. Kendinize dikkat edin ve enerjinizi muhafaza edin. Pek çok asistan 11 Eylül’de gönüllü olarak çok yoğun çalıştı ve kendilerine bakmayı unuttular. Yemek yemeyi, içmeyi ve yeteri kadar uyumayı unutmayınız. (Yanınızda yiyecek ve su şişesi taşıyınız.)
3. Aileniz ve arkadaşlarınızın iyi olduğunu öğrenin. Aileleri ve arkadaşlarıyla iletişime geçebilen yardımseverler, zor durumda olan diğer kişilere gönül rahatlığıyla yardım edebildiler. Aileniz ve arkadaşlarınızın telefon aramalarına geri dönünüz.
4. Her zaman yanınızda resimli hastane kimliğinizi taşıyınız.
5. Kendinizi iyi ettikten sonra, hastalarınızı aramayı, onlara hastane sisteminin ayakta ve çalışıyor olup olmadığını veya rutin görüşmelerinizin yeniden programlanıp programlanmayacağını bildirmeyi unutmayınız.
6. Yönlendiricileri izleyiniz, yeni bir düzen icat etmeyiniz. Çoğu asistan bir kaç günün sonunda kendi başlarına birşey yapmayı denemektense organizasyonlar ve hastane düzeni doğrultusunda çalıştıklarında

daha etkili olduklarını fark ettiler. Dağılmış bireyler, daha önceden kurulmuş ilişkilere direk olarak etki edebilen organizasyonlara göre daha az etki yaparlar. (Örneğin, bilinmedik bir kişi olarak Chelsea Piers’a yürümektense, Bellevue Hospital ve Disaster Psychiatry’e gitmek bir gönüllü için daha kolay olmuştur.)

7. Felakete tanıklık edenler ile konuşurken bilişsel olarak konsantre olun. Travmatize olmuş tanıklar duygusal olarak ezilmiş oldukları için kısa ve basit ifadeler veya sorular onlara daha yardımcı olacaktır.
8. Travmatize kişileri görürken, öncelikle kendiniz tanıtınız ve onlara konuşmak isteyip istemediklerini sorunuz. İnsanların alanları ve özellerine saygı duyulmalıdır. Bazı kişiler hemen konuşmak için hazır değildirler. Travmatize bireylerin aç ve ya susuz olmadığına ve medikal ihtiyaçlarının karşılandığına emin olunuz. (Kayıp nişanısını bulmaya çok kararlı olduğu için 2 gündür hiç birşey yiyip içmeyen diabetik bir kadın gördüm.)
9. İnsanların endişelerini gideriniz. İnsanlara hükümetin, hastanenin, polisin ve düzenin kendilerini koruduğunu söyleyiniz. (Sıfır Noktası’ndan getirilen bir itfaiyeciyi, kimsenin Ground Bellevue Hastanesi’ni havaya uçurmayacağına dair ikna etmek zorunda kaldım.)
10. Hastalara ne olduğu ve felaket olurken neler hissettiklerini sorunuz. Sonra hissettiklerini normalize ediniz. (kendi duygusal yükünüzü hastaların üzerine aktarmayınız. Kendi desteğinizi kullanınız. Çoğu hasta zaten yıkık bir haldedir.)
11. Eğitim, eğitim, eğitim. Kabuslar ve uyku sıkıntıları gibi çoğu deneyimler büyük bir felaket sonrası bir ay normaldir. Patolojik saymayınız. Madde ve alkol kötüye kullanımının riskleri konusunda insanları eğitiniz. Onlara yardım etmek için ulaşılabilir servisler olduğuyum ilgili bilgilendiriniz.

12. İnsanlara gelecekte konuşmaya ihtiyaç duyduklarında aramaları amacıyla yönlendirme numarası veriniz. İnsanlara su, yiyecek ve ya telefon ulaşımı ile ilgili herhangi birşeye ihtiyaçları olup olmadığını sorunuz. Arkadaşlarını ve ailelerini çevrelerinde olmaları için harekete geçiriniz. İnsanların eve gitmek için bir yol bulduğundan emin olunuz. (insanlar çok yıkık olabilirler, bu nedenle bu unutulabilir.)
13. İlaçları tutumlu olarak kullanınız. Hastalara onları takip etmeden bir haftadan fazla yetecek kadar ilaç vermeyiniz.
14. Psikiyatri, sosyal çalışma, psikoloji, ilaç ve hassas bakım ile ilgili meslektaşlarına danışın. Çoğu travma hastası öncelikle ilk bakım doktorlarını görecektir. Priner bakım doktorlarına kendinizi tanıttınız.
15. Travmanın insanları sadece felaket alanında etkilemediğini hatırlayınız.
16. Personel ile ilgilenmeyi hatırlayınız.
17. İhtiyaç duyduğunuzda yardım alınız. Yalnız değilsiniz.
18. Farklı topluluklara yardım ederken önyargılardan ve hislerinizden sakınınız. Bir felaket varlığında insanlar eski ön yargılarına ve başa çıkma yollarına geri dönerler. Hiç bir şeyin siyah ve beyaz olmadığını hatırlayınız. (Doktorlardan biri bir hastaya yardım eden müslüman bir doktoru gördüğü zaman hekime karşı ilk öfkesi ile baş etmek zorunda kaldığını ifade etti.)
19. Kriz zamanlarında psikiyatristlerin ihtiyacı olanlara hizmet sunma ayrıcalığına sahip olduklarını hatırlayınız. Acı çeken insanlara, çok anlamlı biçimlerde müdahalede bulunabildiğiniz için şükrediniz.

Kaynakça: Margaret Fang (2015). A Resident's Guide To Surviving Psychiatric Training. American Psychiatric Publishing, 2nd Edition 122-125.

Çeviri: Dr. Aybeniz Civan, Dr. Selçuk Özdin, Dr. Demet Yılmaz

psikiyatride güncel

Psikiyatride Güncel dergisinin tüm sayılarına
tpdyayin.psikiyatri.org.tr adresinden ulaşabilirsiniz

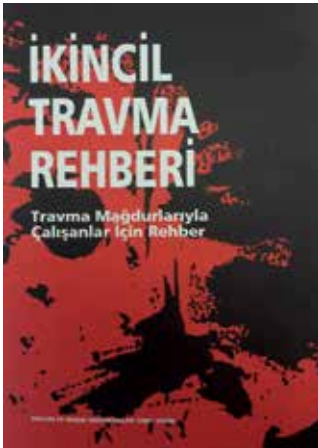
Geziyi Psikanalizle Düşünmek

İstanbul Psikanaliz Derneği Gezi Çalışma Grubu

Bağlam Yayınları, 128 sayfa, Haziran 2016

Gezi sürecinin sosyal, tarihsel ve ruhsal olarak uzun erimli belirleyici etkileri olacağını düşünen bir grup psikanalist ve psikanalist adayı, İstanbul Psikanaliz Derneği içinde süreci hem psikanalitik bir kavrayışla anlamaya çalışmak hem de yaşananların “odalara” yansımalarını paylaşmak ve değerlendirmek üzere isyanın henüz devam ettiği süreçte, Haziran 2013 sonunda biraraya geldi. Gezi Direnişi'nin yıldönümünde, 21 Haziran 2014 tarihinde ise “1.Yılında Gezi Rubu: Gezi'yi Psikanalizle Düşünmek” adlı açık bir etkinlik düzenleyerek “çapulcularla” yeniden buluştu. Direniş, gösteri, isyan sırasında geçici bir süreliğine “koltuğundan kalkan” psikanalistler, Gezi ruhunu derinlemesine düşünmek üzere bir kez daha “alanlardaydı”.

İşte bu kitap, etkinlikte yer alan konuşma metinlerini kayda geçirerek başından itibaren kolektif olan bir çabanın ürünü olarak ortaya çıktı. Kitaptaki Gezi, isyan ve toplumsal zihniyet üzerine Freud'dan Klein'a, mizahtan paranoyaya uzanan 9 ayrı yazı bulunuyor. Yaşadığımız günleri bir de psikanalizin penceresinden değerlendirmek isteyenlere öneriyoruz.

İkincil Travma Rehberi

Ertan Görgü, İlker Küçükparlak, Taner Yılmaz

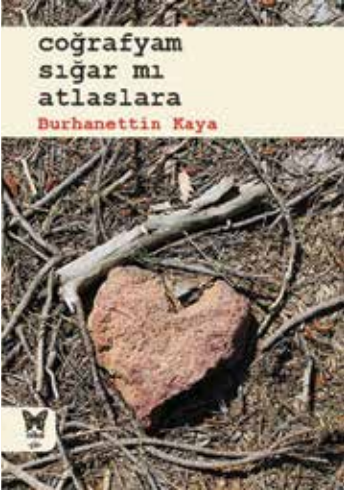
Toplumsal Hukuk Araştırmaları Vakfı (TOHAV) Yayınları, 78 sayfa, Eylül 2016

Bu kitapçık esas olarak travma mağdurlarıyla çalışan profesyonellere ve travma mağdurları ile temas olanlara yönelik olarak hazırlanmış. Önsözünde belirtildiği gibi “Profesyonel olun olmayın, travmaya maruz kalmış kişilerle ve travmayla ilgili diğer alanlarda çalışmanın duygusal olarak riskli olduğunu ve çalışmalarınız sırasında sizlerin de travmaya maruz kalanlara benzer tepkiler geliştirebileceğinizi ya da hızlıca tükenmişlik yaşayabileceğinizi unutmayın. Üstelik genellikle bulguların gözden kaçtığını, ikincil travma ve tükenmişliğin atlandığını belirtmekte fayda var.” Kitap üç bölümden oluşuyor. “Travma Nedir” başlıklı birinci bölümde vaka örnekleri ile travmatik yaşantı tanımlanmış ve travmanın psikolojik etkileri açıklanmış. “İkincil Travma” isimli ikinci bölümde ikincil travmanın tanımı ve bulgularını bulmak mümkün. Ayrıca ikincil travmanın görülme sıklığına ve etiyolojik faktörlere de bu bölümde değinilmiş. Son bölümde ise “Tükenmişlik” başlığı altında tükenmişlik sendromu ele alınmış. Tükenmişliğin gelişim basamaklarına da değinilerek hem tükenmişlik hem de ikincil travmanın bulgularını kişilerin kendi kendilerine tanımalarına olanak yaratmak hedeflenmiş.

Travmaların ülkemizde oldukça yaygın olduğu gerçeğini üzülerken görüyoruz. Bu alanda ikincil travmaya ilişkin Türkçe kaynaklar ise henüz yeterli düzeyde değil. Bu kaynakların artmasının travmaya indirekt maruz kalanlar ve bu alandaki profesyoneller açısından ciddi bir ihtiyaca hitap edeceğini düşünüyoruz. Kitabın önsözündeki dilekle bitirelim; “yaşamlarımızdan da travmatik olayların eksilmesi dileğiyle”.

Toplum ve Hukuk Araştırmaları Vakfı Yayınları'ndan kargo masraflarını karşılamak koşuluyla ücretsiz olarak temin edilebilir.

İletişim için: 0212 293 47 70 -71

Coğrafyam Sığar mı Atlaslara?

Burhanettin Kaya

Nika Yayınları, 80 sayfa, Ekim 2015

Coğrafyam Sığar mı Atlaslara? psikiyatrist Burhanettin Kaya'nın ilk şiir kitabı. İçinde 1989-2014 yılları arasında yazmış olduğu 44 şiir yer alıyor. Kaya, "Coğrafyam Sığar mı Atlaslara" ve "Aşka ve Ayrılığa Dair" başlıklarında toplanan şiirlerinin her dizesinde okuyucuya ayrı bir öykü anlatıyor. Kaya, aşka, ayrılığa, hayata dair şiirlerin yanı sıra Sivas olayları sırasında hayatını kaybeden ünlü şairimiz Metin Altuok için yazdığı şiirine de kitabında yer vermiş. İmge yoğun şiirlerinde Kaya, dizelerine sinen hüznü rağmen umudun yolunu da gösteriyor. "Vebalı bir öykü gibi yazıldı tarih/İşkence odaları tık tak zaman/Bekledik durduk isyanları/Yürüsün diye fabrikalardan/Gözümde akan her yaşta gizlidir/Ufku kızartan devrim düşleri"

Beynin Gölgeleeri - Bir Psikiyatri Felsefesi

Saffet Murat Tura

Metis Yayınları, 352 sayfa, Mart 2016

Saffet Murat Tura'nın yeni kitabı *Beynin Gölgeleeri* günümüz zihin felsefesinin birçok sorunlu noktasına odaklanan ve bazı tartışma alanlarını bir nihayete erdirme hedefini de içinde barındıran bir içeriğe sahip. "Bir Psikiyatri Felsefesi" alt başlığı ile çıkan kitabın başlığı Roger Penrose'un 1994 tarihli *Shadows of the Mind* kitabının başlığına bir gönderme niteliği taşıyor. Kitap temel olarak iki bölüme ayrılıyor: Psikiyatrinin insan davranışlarını açıklamada kullandığı sebep-gerekçe veren açıklama tarzı ile doğabilimsel- nedensel açıklama tarzı arasında eşölçümlü olmama probleminin kaynaklanan epistemik süreksizliğin aşılması yönünde bir kavramsal operasyonun nasıl yapılabileceğinin tartışıldığı ilk yedi bölüm; ve bir tür *fenomenolojik ontoloji* varsayımı olarak isimlendirilebilecek *fenomenal dünya* kavramının ve insanın natüralizasyonu probleminin nasıl anlaşılması gerektiğine dair, detaylı çözümler yapıldığı sonraki altı bölüm.

Tura'nın zihin felsefesi alanında önemli tarihsel ve güncel tartışmalara ışık tutarken Türkçede az sayıdaki yetkin felsefe yapıtlarından birisini daha sunuyor. Psikiyatri, zihin felsefesi, insanın varoluşu gibi birbirine yakın ama farklı alanların en çetrefilli kavram ve argümanlarını, sistematize edilmiş bir çözümlemeye tabi tutarken yeni varsayım ve hipotezler eşliğinde kendi düşüncelerini ortaya koyuyor. Ülkemizin ve insanlığın karanlık günlerinde ufuk açıcı ve çok önemli bir iş çıkarmaktadır Saffet Murat Tura.

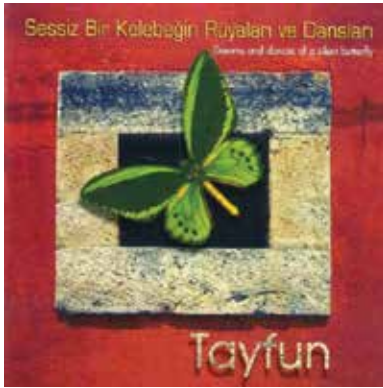
Miss O'Paque | **Small Things** | 2015

2015 yaz sonunda çıkmış bir ilk albüm The Small Things. Dresden Carl Maria von Weber Müzik Okulu'nda 2007'de yılları keşişmiş yirmilerinde iki genç kadının, iki okullu müzisyenin özgün bestelerinden oluşuyor. Solo yorumlarıyla bir ucundan Türkiye'ye de dokunan klasik gitarist Franziska Henke (Schnee in Istanbul / "İstanbul'da Kar" adlı eseri dinlenebilir) ile vokalist Anna Bolz'un Dresden ve Berlin arasında yaptıkları ses yolculuklarının kaydı. İki vokal ile akustik gitarın sakin adımlarla yaptıkları yürüyüşe zaman zaman yaylılar arkadaşlık ediyor; ama bir oda müziği beşlisi büyüklüğünde en fazla.

İngilizce şarkı sözlerini (yavaş yavaş sözlü müziğin ana dili olmaya başladı, söyleyenlerle dinleyenler arasında kolayına kaçılan bir sessiz anlaşma bu, onlar "böylesi bize daha akıcı geliyor" dese de) Henke ve Bolz birlikte yazmış. Biraz pop, biraz jazz, biraz klasik, biraz fısıldama; biraz arayış, biraz kayboluş ve melankoli. Ama hepsinden küçük bir tutam, zira albümdeki tüm parçalar çok sade. Kalabalık olursa, ya da biraz daha şiddetli, sanki o zaman opak örtüyle sakladıkları "küçük şeyler" ortaya dökülecek gibi.

The Small Things ile ilgili bir diğer "küçük şey", yapım şirketi Doctor Heart Music. Gerçekten de bir "kalp doktoru" kardiyolog Dr. Hubert Seggewiß ve gitarist Thomas Fellow tarafından kurulmuş bir albüm şirketi. Küçük, bağımsız bir şirket; aramadıkça bulunmayanlardan, ana akım müzik sevenler için pek yerleri yok.

Şimdi kış mevsimi yaklaşırken, biraz tarçın ve portakal kokusu ile birlikte dinlenmelik.

Tayfun Erdem | **Sessiz Bir Kelebeğin Rüyalari ve Danslari** | 2004

"Bu albümdeki her şey - tabii ki sadece iyi olan şeylerden bahsediyorum; kötü olanlar bana aittir- 1982'den beri, verebileceği her şeyi bana veren ama benim ise, bugün kendisine ancak bu albümü sunabildiğim Margit'e, melekler güzeli 'Margit, my angel'a aittir ve de ona ithaf edilmiştir..." - Aşk müziğe çok benzeyen bir şey... Bu ikisinin de üzerine öyle pek fazla konuşmaya gelmiyor. Sadece yaşamak lazım. Ama dolu dolu ve de gerekirse kemiklerinin en dibine, iliklerinin son hücrelerine kadar... Sonra bırak, her şey, yaşayabileceğin ne varsa vücudunun tüm hücrelerine girip, çıkıp, seni de zangır zangır titrettikten sonra, sular seller gibi üzerinden aksın ve gitsin. İşte bundan sonra, emin olabilirsiniz ki, aşk ve müzik üzerine bilmen gereken ne varsa, hepsini öğrenmişsinizdir... Tayfun Erdem öğrendiklerini "Sessiz bir Kelebeğin Rüyalari ve Danslari" adlı albümüne koyarak dinleyenleri gündelik hayatın sıradanlığından uzaklara savuruyor. Melodilerle aşka, hüzüne ve coşkuya yaklaşan dinleyici, yaşamla ölüm arasında gülümsüyor. Albümün ithaf edilen kadını Margit gibi: Müzisyenin ağır bir hastalık nedeniyle tüm vücudu felç olan ama 14 yıldır yaşama bağlılığını kaybetmeyen ve hep gülümseyen sevgilisi Margit...

London Grammar | **If You Wait** | 2015

Henüz birkaç yıllık bir geçmişe sahip olmalarına rağmen geçen eylülde raflarda yerini alan If You Wait isimli ilk albümleri sayesinde grup, kısa sürede hem ülkeleri İngiltere’de hem de dünya çapında tanınır hale geldi. Özellikle tok vokalleriyle dikkat çeken solist Hannah Reid grubun sürükleyici gücü olduğunu söyleyebiliriz. İmaj olarak da oldukça ön planda. Hatta London Grammar neredeyse bir solo projesiymiş gibi albümde yapısal bir pop hakimiyeti de söz konusu. Tarz olarak ise güçlü biçimde elektronik altyapılar hissedilse de grupta büyük bir trip-hop etkileşimi olduğu rahatlıkla söylenebilir. Klavyenin kullanımı albüme büyümlü bir hava vermiş. Albümü dinlerken kendinizi daha önce hiç gitmediğiniz bir ülkenin, hiç uğramadığınız bir şehirde, bir bara yaslanmış onu beklerken bulabilirsiniz. Albümün hemen her parçası güçlü bir etkiye sahip; ama Strong, Stay Awake ve Shyer’ın öne çıktığını da söyleyebiliriz. Albümü bir şekilde bulun ve bu mavi-turuncu müziğin içine dalın.

Cihan Mürtezaoğlu | **Bitsin Bu Delilik** | 2016

Onca yoksulluğa ve kötülüğe rağmen Türkiye’de bir de popüler alternatif müzik var. İyi ki de var! Gariptir ki bu popüler alternatif müzik toplumsal olarak her şeyin sarpa sardığı bir dönemde çıkıp geldi. Ülke, toplum, günler ne kadar sert, acımasız ve karmaşık bu müzik de bir o kadar rahat, basit ve derin. İşte tam da bu tarzın içinde uzun yıllardır Mabel Matiz, Yasemin Mori gibi farklı isimlerle çalışan Cihan Mürtezaoğlu geçtiğimiz aylarda ilk albümünü yayınladı. Albüm daha ilk şarkıdan itibaren gerek sözleri, gerek ezgileri gerekse de Mürtezaoğlu’nun tarzıyla içine çekiveriyor. Yığıntılar arasındaki Tarlabası’nda yürürü gibi ya da soğuk ve yağmurlu bir günde Kabataş’tan denize bakar gibi oluyorsunuz albümü dinlerken. Sonra güneş açıyor, tatlı bir esinti çıkıyor. Sanki güneye gider gibi gözlerinizi bulutları aralıyor. Hasret çeken (neye olduğu ne kadar önemli ki! Ama belki de önemlidir, değil mi? Evet), güzel günlere, bir kavuşmaya, bir buluşmaya, bir bakışa ve belki de bir ülkeye hasret çeken herkesin, içi yanan herkesin başucu albümü olmaya aday *Bitsin Bu Delilik*. Tavsiye ediyoruz.

Kaan Tangöze | **Gölge Etme** | 2015

İnsan şaşırıyor ama ülke, toplum, tarih de şaşırtacak işler, haller, durumlar çıkarmaya devam ediyor. Nasıl denir, nesnellik her şeye gebe velhasıl! Kaan Tangöze’nin albümü de bu minvalden aslında. Şaşırtıcı ve etkileyici. Ezgisi, tınısı, sesiyle olduğu kadar sözleri ve havasıyla da. Şu yaşadığımız son dört-beş yılın politik atmosferini, öfkesini, yenilgisini, kırgınlıklarını içerivermiş albüm. Hani neredeyse bir nevi post-Gezi dönemi soundu tutturmuş Tangöze. Kesinlikle etkileyici ve insanın yüreğinde, aklında, kulağında yer eden cinsten. Ve sanırım bir de (tabii ki bunu yazmak da ne kadar doğru, bilemiyorum ama basın yoluyla bir şekilde kolektif hale geldiği için de yazılabilir herhalde) kendi hayatındaki fırtınalar da girmiş albümün havasına. Çelişkileriyle... İnsan dinlerken buna da, o fırtınalara da şaşırıyor. Çünkü Kaan Tangöze sanki kendi gölgesiyle de uğraşılıyor. Bu nedenle Gölge Etme hem kişisel bir muhasebe hem politik bir manifesto hem de eşsiz bir müzikal anı. İyi ve güzel günlere, umuda dair.

10 Ekim Dünya Ruh Sağlığı Günü Basın Açıklaması

Dünya Ruh Sağlığı Federasyonu tarafından ilk kez 1992 yılında kutlanan **10 Ekim Dünya Ruh Sağlığı Günü**'nde ülkelerin ve dünyanın ruh sağlığı sorunlarının, ruh sağlığı politikalarının toplumun ve kamuoyunun gündemine taşınması, farkındalık yaratılması ve çözüme kavuşturulması amaçlanmaktadır.

Bu yıl Dünya Ruh Sağlığı Günü, geçtiğimiz yıl Barış Mitingi'nde Ankara garı önünde meydana gelen patlamada 100'den fazla kişinin hayatını kaybettiği ve 500'ün üzerinde kişinin yaralandığı tarihle örtüştü ve Dünya Sağlık Örgütü tarafından bu yıl belirlenen tema **Psikolojik İlk Yardımdır**. Psikolojik ilk yardım, ülkemizde ve dünyada son yıllarda giderek artmakta olan terör saldırıları, savaşlar, tecavüz, şiddet, doğal afetler sonucunda acı çeken ya da desteğe ve yardıma ihtiyaç duyan kişilere sunulan destekleyici ve insani yardım anlamına gelmektedir. Bu destek yalnızca ruh sağlığı profesyonellerinin tek başlarına yapabilecekleri bir destek, profesyonel bir psikolojik danışmanlık değildir. Olayın nedeninin tartışılması ya da analiz edilmesi, insanların yaşadıkları duyguları ya da olayları anlatmaya zorlanması da değildir. Psikolojik ilk yardımda pratik ihtiyaçların karşılanması ve bakım sağlamak, ihtiyaç ve kaygıları belirlemek, zorlamadan dinleyebilmek, bilgi edinmeyi, hizmetlere ve sosyal desteğe kolayca ulaşabilmeyi sağlamak, gelecekteki olası riskleri önlemek amaçlanmaktadır. İlk yapılması gereken, kişinin ya da topluluğun ne tür desteğe ihtiyacı olduğunu belirleyip, konunun aciliyetine göre hızlı müdahale yapılmasını sağlamaktır. Kişilerin güvenliği, itibarı, sosyal, kültürel ve insani haklarına saygı gösterilmeli, destek toplumun tüm kesimlerini kapsamalıdır. Güvenli ortamlarda kalma, geleceğe dair umut aşılama toplumsal bir görevdir. Günümüzde tüm dünyada milyonlarca insan savaş, terör, açlık, salgın hastalık, iklim koşulları, afetler nedeniyle göç etmek zorunda kalmaktadır. Bu kişilerin temel ihtiyacı olan güvenli, sevgi dolu, umutla geleceğe bakabilecekleri ortamı sağlamak insani bir görevdir. Dünyanın pek çok bölgesinde doğal ya da insan kaynaklı afet meydana geldiğinde, hem alanda çalışan profesyoneller hem de kamuoyu, nasıl yaklaşımda bulunacağını bilememekte, yürütülen faaliyetler son yıllarda gerçekleşen gelişmelere karşın yetersiz kalmaktadır.

Ülkemizin doğusunda bitmeyen savaş koşulları, vatanlarını bırakarak ülkemize sığınmak zorunda kalan dört milyona yakın mültecinin durumu, terör saldırılarının mağdurları ve yakınlarının yaşadıkları çok ağır psikolojik travma örnekleridir. 15 Temmuz'da gerçekleşen darbe girişiminde bir grup vatan haininin halkımızın üzerine ateş açması ciddi travmatik sonuçlar doğurmuştur. Bizzat yaşamasalar bile olaylara doğrudan ya da dolaylı tanık olan tüm toplum psikolojik travma yaşamakta, travmanın izleri toplumsal belleğimize kazınmaktadır.

Türkiye Psikiyatri Derneği, bu konuda görevli uzman birimi olan Ruhsal Travma ve Afet Çalışma Birimi aracılığı ile, ülkemizde gelişen her türlü olağan dışı durumda olay yerinde hızla müdahale etmeye çalışmakta, mağdur kişilere ruhsal destek sağlamaktadır. Gittikçe ağırlaşan yaşam koşullarıyla kuşatıldığımız dünyada tüm farklılıklarımıza dayanışmanın farkında olma, asgari müştereklerde birleşme ve dayanışmadan başka bir çaremiz yoktur. Bütün bunların yanında Dünya Sağlık Örgütü'nün bu yılki Dünya Ruh Sağlığı günü nedeniyle gündeme getirdiği psikolojik ilk yardım ilkeleri içinde yer alan ve "Bak, Dinle, Bağ kur" biçiminde formüle ettiği kriz sonrası bireyleri destekleme çalışmasının ülkemizi yöneten kişiler tarafından da dikkate alınması önemlidir. Toplumun tüm kesimlerine empati ile yaklaşılması ve herkesi

kapsayan mesajların verilmesi birincil önceliği oluşturmaktadır. Tarih boyunca toplumsal sorunlarını dayatma, şiddet ve güç kullanarak çözmeye çalışan devletlerin şiddet toplumlarına dönüştükleri unutulmamalıdır.

Sevgi, saygı, güven, değer, kapsayıcılık duyguları ile dolu, insan olmayı unutmduğumuz nice sağlıklı, mutlu, umutlu 10 Ekimler dileğiyle **Dünya Ruh Sağlığı Günü** kutlu olsun.

Türkiye Psikiyatri Derneği
Merkez Yönetim Kurulu, 10.10.2016

Cinsel Saldırı Bir Hastalık Değil Suçtur!

Adalet Bakanlığı tarafından oluşturulan "Cinsel Dokunulmazlığa Karşı Suçlardan Hükümlü Olanlara Uygulanacak Tedavi ve Diğer Yükümlülükler Hakkında Yönetmelik" 26 Temmuz 2016 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Yönetmelik başlığı ile kamuoyunda cinsel suçluların bir hastalığa mustarip oldukları, tedavileri halinde ülkemizde yaşanan ağırlıkla çocuklara ve kadınlara zarar veren cinsel saldırganlık sorunun çözüleceği şeklinde anlaşıldığından ve yönetmeliğin içeriği ile uygulamada geri dönülmez hasarlara yol açacağı aşikâr olduğundan kamuoyunu bilgilendirme zorunluluğu doğmuştur.

- Cinsel saldırı ve çocukların cinsel istismarı toplumun her kesimini ilgilendiren, yaygınlığı, birey ve toplum üzerine olumsuz etkileri nedeniyle birden çok alanda mücadele edilmesi gereken önemli bir sorundur.
- Cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen suçlar, özde şiddet uygulanmasının, başkası üzerinde güç kullanımının ve iktidar sergilemesinin yollarıdır. Bu suçları saf bir cinsel eylem olarak kabul etmek doğru değildir. Dolayısıyla, suç davranışının ve yinelemesinin önüne geçilmesinde sadece cinselliğin ele alınması, eksik ve yetersiz olacaktır. Toplumun bütüncül olarak cinsel saldırıyı önleme stratejileri geliştirirken, başta toplumun erkek egemen kavrayış ve uygulamaları olmak üzere toplumsal kolaylaştırıcı faktörlere odaklanılması ve bu konularda adım atmaksızın alacağı önlemlerin yüzeysel olacağı her zaman göz önünde tutulmalıdır.
- Resmi gazetede yayınlanarak yürürlüğe giren yönetmeliğin en önemli sorunu cinsel suç ve suçlunun tıbbileştirilmesidir. Yönetmelik bu haliyle kötü uygulamalara, dolayısıyla cinsel suçun sanki tedavi edilmesi gereken ve böylece masumlaşan bir eylem gibi görülmesi tehlikesine izin vermektedir.
- Cinsel suçların faili olan her bireyin ruhsal bozukluğu olduğu varsayımı doğru değildir. Önemli bir kısmının tedavi edilebilecek ruhsal bir hastalığı yoktur.
- Yargılama sırasında suça neden olacak bir hastalık yokken suçun infazı sırasında tıbbi tedavi uygulamaya çalışılması, olmayan bir hastalığın türetilmesi ya da suça tıbbi bir kılıf bulma çabasına dönüşecektir.
- Ruhsal rahatsızlığı olan kişilerin, cinsel dokunulmazlığa yönelik bir suç işlemesi halinde ise; tıbbi uygulamanın ne olacağı ve nasıl uygulanacağı insan hakları, hekimliğin evrensel değerleri ve tıbbin bilimsel standartlarıyla belirlenir, yasal ve yönetmeliklerle değil.
- Tıbbi uygulamanın yapılabilmesi için, öncelikle tıbbi bir sorunun varlığı, müdahalenin gerekliliği, kişiye zarar vermemesi, kişinin/yasal temsilcisinin aydınlatılmış onamının alınması ve tıbbi uygulamanın bilimsel ve kabul edilen standartlara uygun olması esastır.

- Dünyada hastalığı olan ve cinsel suç işlemiş kişilere uygulanacak, standart olarak kabul edilmiş bir tıbbi işlem bulunmamaktadır. Bu tür uygulamaların yürütüldüğü ülke sayısı az olup mevcut uygulamalar da tıbbi açıdan tutarsızlıklar içermektedir. Türkiye’de de bu konuda hekimler arasında ortak bilimsel bir yaklaşımdan söz edilememektedir.
- Yukarıda sayılan temel çekincelerin yanı sıra yönetmeliğin mevcut halinin içinde birçok çelişki ve belirsizlik içermesi, uygulamada hem insan sağlığı hem de tıbbi ilkeler açısından geri dönüşü olmayacak hasarlara yol açacaktır.

Dolayısıyla, uygulamada temel insan hakları, mesleki etik ilkeler ve bilimsel standartlara aykırı sonuçların doğmasına neden olacağını gördüğümüz bu yönetmeliğin uygulaması acilen geri çekilmeli, TTB, uzmanlık dernekleri, hukukçular, kadın ve çocuk alanında görev yapan sivil toplum temsilcileri ile birlikte konu, tedaviyi de içerecek şekilde, tüm boyutlarıyla tartışılarak yeniden değerlendirilmelidir.

TTB ve uzmanlık dernekleri olarak bu çalışmaların içinde yer alacağımızı kamuoyuna saygıyla duyuruyoruz.

Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi
Türkiye Psikiyatri Derneği
Adli Tıp Uzmanları Derneği
Cinsel Eğitim Tedavi ve Araştırma Derneği
08.08.2016

Tüm Darbe ve Antidemokratik Girişimlere Karşınız

Türkiye Psikiyatri Derneği olarak tüm darbe ve antidemokratik girişimlere karşı olduğumuzu bildirirken demokrasinin hukuksal süreçlerle devam etmesi ve laik cumhuriyetin korunması umudunu taşıyoruz.

Olaylarda yaşamını yitirenlerin ailelerine başsağlığı, yaralılara acil şifalar dileriz.

Hayatın bir an önce normal akışına dönmesi ve sağduyulu olmanın yaşanan acıların yarattığı olumsuz ruhsal etkilerin düzelmesine katkı sağlayacağı görüşümüzü kamuoyuyla paylaşıyoruz.

Türkiye Psikiyatri Derneği Merkez Yönetim Kurulu, 16.07.2016

İstanbul Atatürk Havalimanı'nda Meydana Gelen Terör Saldırısını Lanetliyoruz.

İstanbul Atatürk Havalimanı'nda meydana gelen terör saldırısını lanetliyoruz. Türkiye Psikiyatri Derneği olarak bu acı olayda hayatını kaybedenlerin yakınlarına, yaralı ve yaralı yakınlarına derneğimiz bünyesinde her türlü desteği vermeye hazır olduğumuzu bildiririz.

Türkiye Psikiyatri Derneği Merkez Yönetim Kurulu, 29.06.2016

Reklam Durdurma Cezası

Değerli Meslektaşlarımız,

Geçen yıl Doğan Demirkan isimli kişi hakkında hekim olmadığı halde, ilgili mevzuatta sadece hekimlere tanınmış olan hasta tedavi etme yetkisini kullanması, toplumu yanlış bilgilendirerek kendine menfaat temin etmeye çalışması ve bu faaliyetlerini toplum sağlığı için tehlike oluşturacak biçimde sahip olduğu internet sitelerinde duyurması nedeniyle Derneğimiz tarafından reklam kuruluna bir başvuru hazırlanmış ve kişinin sahip olduğu sitelerdeki tanıtımların durdurulması talep edilmiştir.

Gümrük ve Ticaret Bakanlığı Reklam Kurulu, tarafımıza gönderdiği kararda şikayetimizin haklı bulunarak kişiye ait www.emdrterapi.com ve www.nestortterapi.com internet adreslerindeki tanıtımların durdurulduğu bilgisini vermiştir.

Türkiye Psikiyatri Derneği, 12.10.2016

Bilimsel Dolandırıcılık Duyurusu!

Değerli Meslektaşlarımız,

Türk Psikologlar Derneğine ait Türk Psikoloji Dergisi'nin adıyla sahte bir çevrimiçi dergi oluşturulduğunu ve bu derginin editör kısmında üyelerimizden Dr. Gamze Gürcan'ın adının kendi bilgi ve rızası dışında yer aldığını öğrenmiş bulunuyoruz. Söz konusu sahte derginin para karşılığı makale yayımlandığı bilgisi üzerine Türk Psikologlar Derneği'nin gerekli hukuki adımları attığını öğrendik. Derneğimiz de hukuk büromuz aracılığıyla meslektaşımıza gereken hukuki desteği sunmuştur. Türk Psikoloji Dergisi'nin www.turkpsikolojidergisi.com adresinden makale için hiçbir ücret talep etmeden yayınlarını sürdürmekte olduğunu kamuoyunun ve üyelerimizin bilgisine sunuyor, konuyla hiçbir ilgisi bulunmayan üyemiz Dr.Gamze Gürcan'ın yanında olduğumuzu duyuruyoruz.

Türkiye Psikiyatri Derneği Merkez Yönetim Kurulu,
06.10.2016

Athens Anti-War Declaration

Değerli meslektaşlarımız,

Derneğimiz tarafından da imzalanmış olan bildiriye derneğimiz web sayfasından çevrimiçi olarak ulaşabilirsiniz.

Saygılarımızla

Türkiye Psikiyatri Derneği Merkez Yönetim Kurulu,
27.09.2016

Cinsel Suçlulara Uygulanacak Psikiyatrik Muayene ve Tedaviler için Algoritma

Değerli Meslektaşlarımız,

Bilindiği gibi "Cinsel Dokunulmazlığa Karşı Suçlardan Hükümlü Olanlara Uygulanacak Tedavi Ve Diğer Yükümlülükler Hakkında Yönetmelik" 26 Temmuz 2016 tarihli resmi gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Ağustos başından bu yana da bazı hastanelere bu yönetmelik doğrultusunda hasta gönderilmeye başlanmıştır.

Türkiye Psikiyatri Derneği Merkez Yönetim Kurulu söz konusu yönetmelik doğrultusunda yapılacak psikiyatrik işlemlerin belirlenmesi amacıyla Dr. Mustafa Sercan, Dr. Fatih Öncü, Dr. Rahşan Erim'den oluşan bir Görev Grubu kurulmasına karar vermiştir.

Görev Grubumuz, şöyle bir iş planıyla çalışmaya karar vermiştir.

1. Bu sıralar mahkemelerden gelen ilk dalganın karşılanması için öneriler geliştirme
2. Yasa ve yönetmeliğin uygulanmasında çıkacak sorunların öngörülmesi ve çözümü için öneri geliştirme.
3. Bu sürecin sonunda bu yönetmelik kapsamındaki hükümlülere yönelik psikiyatrik uygulamalar için bir algoritma geliştirme

İçinde bulunduğumuz dönemde ilk dalganın karşılanması açısından görev grubumuzun ilk önerileri aşağıdadır. Bu önerilerin eksikleri olabilir. Öngörülemediği, tahmin edilemediği durumlar söz konusu olabilir. Böyle durumlara karşılaştığımız meslektaşlarımız bu gruba (psikiyatri@yahoo.com) yazabilecekleri gibi, isterlerse mustafa56sercan@gmail.com adresine de danışabilirler.

İlk önerilerimiz ve daha sonraki adımlar için sorularınız, görüşleriniz, eleştirileriniz katkı sağlayıcı ve yol gösterici olacaktır.

Saygılarımızla

Cinsel Suçlulara Uygulanacak Psikiyatrik Muayene ve Tedaviler için Algoritma Hazırlama Görev Grubu

08.08.2016

ÖNERİLER

1. Özellikle bulunduğu yörede yüksek kapasiteli cezaevi bulunan meslektaşlarımızın bu tür rapor istekleriyle daha çok karşılaşacakları tahmin edilmektedir. Önerilerimizin öncelikle bu durumdaki meslektaşlarımız için daha önemli olacağını sanıyoruz.
2. Meslektaşlarımız bu tür rapor isteği ile karşılaşmadan önce alınacak önlem ve yapılacak düzenlemeler bağlamında yasa ve yönetmelikten hastane yönetimini haberdar etmelidir.
3. Hastane yönetiminin bir psikiyatrist, bir ürolog ve/veya bir endokrinoloji uzmanından oluşacak bir sağlık kurulunun oluşturulması ilk adımda daha uygun bir yol gibi gözükmektedir.

4. Genel işleyiş içinde hekimlerin yükünün azaltılması ve düzenlenecek raporun gereken ayrıntı ve incelikte düzenlenebilmesini sağlayabilmek için bu kurulun genel sağlık kurulu dışında bir gün toplanması sağlanmalıdır.
5. Psikiyatriste bu yönetmelik uyarınca yönlendirilen hükümlünün dava dosyasının tam bir kopyasının, kişinin ceza infaz süresini içeren "müddetname"sinin, cezaevindeki tutum ve davranışlarını ifade eden her türlü bilgi materyalinin (sosyal inceleme raporu dahil) gönderen kurumdan istenmesi.
6. Cezaevi yönetimleri ve denetimli serbestlik büroları ile görüşülerek bu tür rapor düzenlenmesi amacıyla gönderilme olasılığı bulunan potansiyel hükümlü sayısının öğrenilmesi, çok sayıda başvurunun aynı anda olmasını, iş yükünün çokluğu nedeniyle düzenlenecek raporların özen ve inceliğinin olumsuz etkilenmesini önleme bakımından önemli olacaktır.
7. Cinsel suç işlemiş ve ceza sorumluluğu bulunmayan ya da azalmış olanların TCK'da başka şekilde tedavileri (koruma ve tedavi ile) mümkün olduğundan başlangıçta bu kapsamda değerlendirilmelerine gerek olmadığına bildirilmesi iş yükünü azaltacaktır.
8. Hükümlülerin dava dosyasının tamamı, müddetname, cezaevi davranış bilgileri gelmeden, hastanede uygulanacak sosyal anket, psikometrik inceleme, ayrıntılı psikiyatrik muayene, tanı koydurucu ölçekler uygulanmadan, ürolojik ve endokrinolojik muayene ve incelemeler yapılmadan karar verilmek üzere sağlık kuruluna sunulmaması önemlidir.
9. Psikiyatrik değerlendirmede;
 - a. kişide başta bir parafilik bozukluk olmak üzere bir ruhsal hastalık olup olmadığı,
 - b. ruhsal hastalık varsa cinsel suç işlemesine etkisinin olup olmadığı
 - c. hastalığın yeniden cinsel suç işleme riskine etkisinin olup olmadığı
 - d. önceki müdahalelerin etkili olup olmadığı
 - e. psikoseksüel gelişim öyküsü
 - f. cinsel suçun işleniş şekli,
 - g. kurbanın özellikleri (çocuk, ergen, kadın, erkek vb),
 - h. cinsel suç sayısı ve bu suçların özellikleri, kurbanları
 - i. alkol-madde kullanım öyküsü, cinsel suç sırasında kullanımının olup olmadığı ele alınmalıdır.
10. Tıbben ve hukuken geçerli olmayan gerekçelerle hükümlülerin başka bir kuruma sevk edilmelerinin yaratacağı sorunlara dikkat çekmek istiyoruz. Daha önce bazı meslektaşlarımız hakkında bu nedenle "devleti zarara uğratmak", "adaleti geciktirmek", "görevi ihmal" gibi suçlamalarla dava açılmasının söz konusu olduğu anımsanmalıdır.

TPD İstanbul Şubesi 2016-2017 Dönemi Eğitim ve Etkinlik Programı

TPD İstanbul Şubesi olarak gelen talepler ve ihtiyaçlar doğrultusunda 2016-2017 dönemi için uzmanlık eğitimlerine yeni başlayan meslektaşlarımızın eğitim süreçlerine ve mesleki gelişimlerine katkıda bulunmak, deneyimli meslektaşlarımızın ise ruh sağlığı alanındaki güncel bilgileri edinmelerine ve yeni gelişmeleri takip edebilmelerine yardımcı olmak amaçlanmıştır. Elbette TPD İstanbul Şubesi olarak hazırladığımız programın, kurumsal/formal eğitimlerin yerini tutması mümkün değildir.

Programımızda yer alan eğiticiler ve konuşmacılar talepler doğrultusunda belirlenmiş, her biri alanlarında deneyimli ve yeterli eğitici tecrübesine sahip olan meslektaşlarımızdır. Eğitici ve konuşmacılara, eğitim programına, maddi hiçbir karşılık almadan tamamen gönüllülük esası ile verdikleri destek ve değerli katkıları için üyelerimiz adına teşekkürlerimizi sunarız.

Planlama özeti şu şekilde olmuştur.

- Her ay iki hafta sonu, tüm gün süren ayrıntılı eğitimler\kurslar\seminerler\sempozyumlar

- Her ay iki Salı günü, akşam eğitimleri\kursları
- Güz ve Bahar Dönemleri birer tane olmak üzere dört ay sürececek modüler eğitimler (İstatistik Kursu ile Alkol ve Madde Bağımlılığı Kursu)
- İki ayda bir, Salı günleri, iki hastanenin\kurumun sunacağı "Vaka Tartışmaları" toplantıları
- Düzenli süpervizyon toplantıları ve ardışık eğitim toplantıları (Dinamik Psikoterapi Grup Süpervizyonu, Psikanalizin Dört Ekolü Toplantıları ve Nörogörüntüleme Kursu)
- Sosyal Etkinlikler

TPD İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu adına

Dr. Alişan Burak Yaşar

Şube Bilimsel Toplantı Sekreteri

Web sitesi: tpdistanbul.psikiyatri.org.tr

Sosyal Ağlar: Twitter: <https://twitter.com/tpdistanbulsube>

Facebook: <https://facebook.com/TPDIstanbul>

Tarih	Başlık	Konuşmacı
27. Eylül 2016 Salı	Asistan Hekimin Yurtdışı Olanakları	Dr. Elif Çarpar, Dr. Ezgi İnce, Dr. İbrahim Halil Aslan
11. Ekim 2016 Salı	ACT (Kabul ve Kararlılık Terapisi), Öncesi ve Ötesi	Uzm. Dr. Fatih Yavuz
25. Ekim 2016 Salı	Vaka Tartışmaları – Bakırköy ve Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi	
8. Kasım 2016 Salı	Yaygın Anksiyete Bozukluğu'na Bilişsel Yaklaşım: Düşüncenin İçeriği mi, İşlevi mi?	Prof. Dr. Hakan Türkçapar, Doç. Dr. Kadir Özdel
29. Kasım 2016 Salı	Borderline Kişilik Örgütlenmesi Olgularıyla Acilde Yataklı serviste ve Poliklinikte Yaşanan Güçlüklerde Başetme Yolları	Prof. Dr. Doğan Şahin
3.-4 Aralık 2016 Cumartesi	3.EMDR Sempozyumu	Düzenleyenler: Doç. Dr. Önder Kavakçı, Dr. Alişan Burak Yaşar
6. Aralık 2016 Salı	Separasyon ve Psikanaliz	Prof. Dr. Mine Özmen
20. Aralık 2016 Salı	Vaka Tartışmaları: Bezmialem Vakıf Üniversitesi Tıp Fakültesi ile diğer kurum.	
Aralık ayı boyunca her Çarşamba	Dinamik Psikoterapi Grup Süpervizyonları 1-4	Prof. Dr. Mine Özmen
7. Ocak 2017 Cumartesi	Ortadoğu'da Savaş ve Mültecilik Sorunu Sempozyumu	Doç. Dr. Ayşe Devrim Başterzi, Prof. Dr. Tamer Aker, Uzm. Klinik Psikolog Öznur Acıbe
17. Ocak 2017 Salı	Antipsikotik İlaçlarda Son Gelişmeler	Prof. Dr. Alp Üçok
24. Ocak 2017 Salı	Bilişsel Davranışçı Terapilerde Bilişsel Tekniklerin ve Metaforların Kullanımları	Doç. Dr. Medine Yazıcı Güleç, Uzm. Dr. Arzu Erkan Yüce
Ocak ayı boyunca her Çarşamba	Dinamik Psikoterapi Grup Süpervizyonları 5-8	Prof. Dr. Mine Özmen
3. Şubat 2017 Cumartesi	Psikiyatride Kullanılan Klinik Ölçekler ve Klinik Görüşme	Prof. Dr. Ömer Aydemir, Prof. Dr. Timuçin Oral, Prof. Dr. Tamer Aker
10. Şubat 2017 Cumartesi	Alkol ve Madde Bağımlılığı Kursu 1. Modül	Uzm. Dr. Vahap Karabulut, Doç. Dr. Rabia Bilici, Uzm. Dr. İzgi Alınak
16. Şubat 2017 Perşembe	Psikanalizin Dört Ekolü-1	Klinik Psikolog Yavuz Erten
21. Şubat 2017 Salı	Psikanalizin Keşfi	Uzm. Dr. Ayça Gürdal Küey
28. Şubat 2017 Salı	Vaka Tartışmaları: Şişli Eğitim Ve Araştırma Hastanesi ve diğer bir kurum.	
Şubat ayı boyunca her Çarşamba	Dinamik Psikoterapi Grup Süpervizyonları 9-12	Prof. Dr. Mine Özmen
Mart 2017		
7. Mart 2017 Salı	Grupların Dinamiği	Uzm. Dr. Ayla Yazıcı
16. Mart 2017 Perşembe	Psikanalizin Dört Ekolü-2	Klinik Psikolog Yavuz Erten
18. Mart 2017 Cumartesi	Alkol ve Madde Bağımlılığı Kursu 2. Modül	Uzm. Dr. Gökhan Umud, Uzm. Dr. Müge Bozkurt, Uzm. Dr. Özlem Helin Çarkıcı
21. Mart 2017 Salı	Nörogörüntüleme Kursu-1: Psikiyatride Beyin Araştırmalarının Bugünü ve Geleceği	Prof. Dr. Ali Saffet Gönül
28. Mart 2017 Salı	Vaka Tartışmaları: İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi ile Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi	
Mart ayı boyunca her Çarşamba	Dinamik Psikoterapi Grup Süpervizyonları 13-17	Prof. Dr. Mine Özmen

TPD İzmir Şubesi Etkinlikleri

- 27 Ekim 2016 Perşembe, **konuşmacı Prof. Dr. Şebnem Pırıldar**, Ruhsal Hastalıklarda Mükemmelliyetçilik ve Bilişsel Davranışçı Tedavi Yaklaşımları
- 12 Kasım 2016 Cumartesi, **konuşmacı Prof. Dr. Doğan Şahin**, Cinsel Terapi Basamakları ve Vajinismus Tedavisi | İstek, Uyarılma ve Orgazm Bozukluğu Tedavisi

Prof. Dr. Savaş Kültür'ü anma programı 52. Ulusal Psikiyatri Kongresi içerisinde ve “Sana çok şey borçluyuz...” başlığı altında gerçekleştirilecektir. Tüm meslektaşlarımızı bu anma programına davet ediyoruz...
(7 Kasım 2016 Perşembe 11.00-12.00, A Salonu)

Diğer yandan Savaş hocamızın yaşamını, Türkiye Psikiyatri topluluğundaki yerini ve Türkiye Psikiyatri Derneği'ne katkılarını içeren bir dosya, 2017 yılının ilk TPD Bülteninde yayınlanacaktır.

Savaş Kültür

Ani gelişen bir hastalık sonrası Savaş Hoca'mızı kaybettik. Yakınları ve bütün psikiyatri topluluğuna başsağlığı diliyoruz.

Prof. Dr. Savaş Kültür 1940 yılında Aydın'da doğdu. İlk, orta ve yüksek öğrenimini İzmir'de tamamladı. Uzmanlık eğitimini 1965-69 yılları arasında Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı'nda yaptı. 1971-1983 yılları arasında aynı kurumda başasistan, doçent ve profesör olarak öğretim üyeliği yaptı. 1983 yılında üniversitedeki görevinden ayrılarak İzmir Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde Psikiyatri Kliniğini kurdu. 2005 yılına kadar aynı kurumda klinik şefi olarak çalıştı. Daha sonra çalışmalarını özel bir kurumda sürdürmüştür.

1990 yılında kurulan İzmir Psikiyatri Derneği'nin kurucu üyesidir. İzmir'deki Psikodrama Grup Psikoterapisi Eğitim çalışmalarının organizasyonunda öncü oldu. 1990-2000 yılları arasında bu derneğin başkanlığını yaptı. Türkiye Psikiyatri Derneği İzmir Şubesi'nin kurucu başkanıdır. 2000-2003 yılları arasında iki dönem Türkiye Psikiyatri Derneği Genel Başkanı olarak görev yaptı. İzmir Tabip Odası Onur Kurulu ve Türkiye Psikiyatri Derneği Merkez Onur Kurulu üyeliklerinde bulundu. Çok sayıda bilimsel kongre ve sempozyumun düzenlenmesinde görev aldı ve başkanlık yaptı. Mesleki deneyimini pek çok öğrencisine aktardı, yurtiçi ve yurtdışında yayınlanmış çalışmalarla bilgi birikimini paylaştı.

Prof. Dr. Savaş Kültür kibar, espirili, uzlaştırıcı kişiliği ve sakin, sabırlı ama kararlı yaklaşımı ile derneğimizin gelişmesine çok olumlu katkılarda bulundu.

Savaş Hoca'mızı özleyeceğiz.

Türkiye Psikiyatri Derneği Merkez Yönetim Kurulu, 09.08.2016

Hilal Yurtseven

Çanakkale'nin tanınmış ve sevilen doktoru meslektaşımız Dr. Hilal Yurtseven 27.10.2016 tarihinde hayatını kaybetti. Yakınlarına ve meslektaşlarına başsağlığı diliyoruz.

Kitaplığınızda psikiyatriye yer açın...

Uzun Süreli Psikodinamik

Psikoterapi hem bireysel terapide işleyen sürecin ayrıntılarına odaklanıyor hem de okuyucunun dinamik psikoterapilerin temel ilkelerine inmesini sağlıyor. Alanında oldukça üretken ve sıradışı bir isim olan Glen O. Gabbard'ın hazırladığı bu başucu kitabını usta bir çeviri ile sunuyoruz

Glen O. Gabbard
(çev. Hakan Atalay)

Ekim 2011
217 sayfa

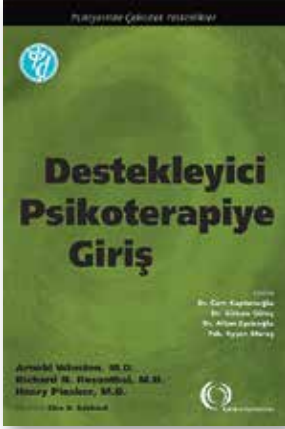

Destekleyici Psikoterapiye Giriş

Okuyucuyu günümüzde en sık uygulanan bireysel psikoterapi biçimlerinden başlıcasıyla tanıştırıyor. Psikoterapide Çekirdek Yetkinlikler dizisinin bu ikinci kitabı günlük uygulamadaki adımlardan klinik başetme yöntemlerine etkili bir psikoterapi becerisinin kapısını aralıyor.

Arnold Winston, Richard N. Rosenthal, Henry Pinsker
(çev. Cem Kaptanoğlu, Gülcen Güleç, Altan Eşizoğlu, Aşşen Maraş)

Ekim 2011
252 sayfa

Bilim, etik ve dayanışma

KİTAP VE DERGİ
ÇEVİRİMİÇİ SATIŞI İÇİN
tpdyayin.psikiyatri.org.tr

Kitaplığınızda psikiyatriye yer açın...

Barış Kitabı'nı psikiyristlerden psikologlara, siyaset bilimcilerden şairlere kadar pek çok farklı disiplinden barış üzerine düşünen, eyleyen isimler hazırladı. Bireyden topluma savaşın ve barışın ruh halini anlamak için. Kitabın barışı arayanların başucu kaynaklarından biri olacağına inanıyoruz.

Yayına hazırlayanlar
Ayşe Devrim Başterzi, Tamer Aker
Kasım 2015
472 sayfa

Kadınlarda ruhsal hastalıklar neden daha yaygındır? Hangi hastalıklar, nasıl seyreder? Kadınları kontrol altına almaya çalışan tahakküm sistemleri ile kadınların cinselliği, kadınların bedeni nasıl şekillenir? Doğum kontrolü ve kürtajdan anneliğin toplumsal ve psikanalitik yönlerine, boşanma dönemindeki kadınlardan yas ve siyasi taleplere kadar **Kadınların Yaşamı ve Kadın Ruh Sağlığı** hakkında bilmek istediklerinizi bu kitapta bulabilirsiniz.

Yayına hazırlayanlar
Şahika Yüksel, Leyla Gülseren, Ayşe Devrim Başterzi
Ekim 2013
752 sayfa

Bilim, etik ve dayanışma

KİTAP VE DERGİ
ÇEVİRİMİÇİ SATIŞI İÇİN
tpdyayin.psikiyatri.org.tr